

ACD 1491579.
 d. 21 MEI 1950
 CO
 b. — d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BGA.			Bijlage(n):
Afschr.:			BO: 176352.
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft:

STIK-Friesland.

Momenteel verschijnt in Friesland het blad STIK, Postbus 176 te Leeuwarden. Hierin verschijnen regelmatig sterk anarchistische getinte artikelen. Uiteraard zet men zich sterk af tegen alles wat met het politie apparaat te maken heeft.

Het blad kan verkregen worden door middel van het overmaken van geld op giro 4195782 of via diverse boekhandels.

ACD 1495810

datum 27 JUN. 1980

CO

b. 3

d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BCP.

Bijlage(n):

Afschr.:

BO: 177.169.

Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: Enige manifesten met betrekking tot de Rotterdamse haven.

Hierbij zend ik U een drietal manifesten met betrekking tot de Rotterdamse haven, te weten:

- een Aktie-Nieuws, uitgave van het GAK, verspreid op of omstreeks 4 juni 1980;
- een Rode Morgen, uitgave van de Havenkern van de GML, gedateerd 11 juni 1980;
- een open brief aan het bestuur van de Vervoersbonden FNV, gedateerd 16 juni 1980, uitgave van het GAK.

AKTIE-NIEUWS

4/6-1980

F

UITGAVE VAN HET GEZAMENLIJK AKTIECOMITE VAN ROTTERDAMSE HAVENARBEIDERS

Correspondentieadressen:

Ph. Schults, Patrimonium'shof 9b, Rotterdam, tel. 010-847365

G. v.d. Zanden, Melissantstraat 154, Rotterdam, tel. 010-811454 ✓

TE GEK OM LOS TE LOPEN

Het Federatiebestuur van de Vervoersbonden heeft besloten zich niets aan te trekken van de eensgezinde besluiten die op de ledenvergadering in De Doelen zijn genomen.

Het standpunt in de Rotterdamse haven, wat door een meerderheid van het Centraal Bedrijfsgroep Bestuur wordt gesteund, om de loonmaatregel te doorbreken, door zo nodig met aktie de eisen binnen te halen, werd door het Federatiebestuur "zinloos" genoemd!

De havenondernemers hebben instemmend gereageerd op deze houding van de bondsleiding!

Geen wonder, zij varen er wel bij!

Het tekent wel, hoe schadelijk een dergelijke houding van de bondsleiding voor de havenwerkers is.

Nu wordt de redenering opgehangen, dat de CAO-eisen worden opgeschoven naar 1981.

Alsof in 1981 de ondernemers wel zonder slag of stoot op onze eisen zullen ingaan!

Dat hebben ze nog nooit gedaan.

Elke verbetering van onze CAO is door keiharde strijd afgedwongen, en aktie zal opnieuw nodig zijn, om onze rechtvaardige eisen ingewilligd te krijgen.

Bovendien zal de regering volgend jaar opnieuw met een loonmaatregel klaar staan om elke CAO-verbetering te doorkruisen.

Daarom is het zinloos om te wachten tot 1981. Bovendien kan er ook niet tot 1981 gewacht worden, want onze koopkracht holt achteruit, als we er niets tegen doen.

En waarom?

Omdat het geld op is, zo liet minister Albeda ons weten.

De Shell noteert een winst van drieëneenkwart miljard gulden in de eerste drie maanden van dit jaar. Tegelijk wordt bekend dat bij Philips vorig jaar zo'n 300 miljoen gulden méér winst werd behaald, dan de direktie in haar verslag opgaf. En nog een ding: het CBS meldt dat de investeringen het laatste kwart van vorig jaar fors stegen: met 7,5%.

Cijfertjes, die wat anders laten zien dan de "nationale verarming", enige tijd geleden plechtig afgekondigd door het Centraal Planbureau.

Terwijl bekend wordt dat de koopkrachtgarantie voor de laagstbetaalden wordt losgelaten, terwijl Albeda het idee oppert om maar eens te gaan snijden in de afvloeiingsregelingen bij massaontslag, komt er bij de Shell elke maand een miljard aan pure winst bij.

Zie daar, geld is er zat, en Shell is niet de enige.

Ook in de Rotterdamse haven gaat het de ondernemers goed.

Er is dan ook geen enkele reden om onze koopkracht te laten aantasten, integendeel, er is alle reden voor onze eisen aan de bak te gaan.

Dat dat hard nodig is, blijkt uit de enorme prijsstijgingen, die op ons afkomen. Volgens de nieuwste cijfers is het tekort sinds 1 januari j.l. al opgelopen tot fl.75,-- netto per maand!

Het geschoonde prijsindexcijfer is al met 3,3% gestegen. Omdat dit cijfer geschoond (uitgekleed) is, voor belastingverhogingen en andere prijsstijgingen, is door de vakbeweging uitgerekend, dat hier nog 2% bovenop moet, om de koopkracht te handhaven. Bij elkaar 5,3%.

Voor een modaal inkomen (fl.32.500,-- per jaar) komt dit al op fl.75,-- netto per maand.

Tel uit je winst!!

Door de loonmaatregel staat hier slechts fl.26,-- bruto per maand tegenover.

Tegelijkertijd wordt de prijsindexeringsregeling helemaal afgeschaft.

En..... nieuwe verhogingen en prijsstijgingen zijn in de maak.

Per 1 juli a.s..... huurverhoging 6%,
verhoging van de motorrijtuigenbelasting 8%.

Bovendien zijn er plannen om de WAO-premie voor werknemers te verhogen!

Per 1 juli staan woonlastenverhogingen van 40 tot 60 gulden per maand voor de deur (huur, stookkosten, plantsoenenonderhoud).

Iedereen heeft zijn vakantieuitkering gehad, leuke cijfers.....er blijft maar een schijntje van over!

De verwachting is dat de prijsstijgingen dit jaar naar de 15% zullen gaan.

Om de koopkracht dan te handhaven, moeten we looneisen stellen van 15%!!

Daarom collega's,

de achterstand die we dreigen op te lopen, als we niet ingrijpen, is straks niet meer te achterhalen.

Met de staking vorig jaar hebben we een belangrijk deel van de opgelopen achterstand ingehaald, n.l. fl.28,50 bruto per week.

Opnieuw zal het noodzakelijk zijn aan de bak te gaan om onze koopkracht niet uit te laten hollen en de afbraakpolitiek van de ondernemers te stoppen.

WE HEBBEN GEEN ANDERE KEUZE.

De ondernemers zitten ook niet stil.

Zo is bekend, dat de directie van Q.D. een campagne is gestart om de volcontinu of semicontinu ingevoerd te krijgen.

Ook bij de SHB zijn plannen in de maak, om een pool te vormen voor volcontinu en semicontinu.

De ondernemers zeggen dat dit noodzakelijk is, om de arbeidstijden beter af te stemmen op het werkaanbod, of te wel om de winsten te verhogen.

Dit is onaanvaardbaar!

Eenzijds willen de ondernemers ons op de onmenselijkste tijden laten werken, anderzijds weigeren zij gehoor te geven aan onze redelijke eisen voor een goede CAO.

Collega's, we zullen opnieuw aan de bak moeten om onze eisen binnen te halen.

Eisen die er toe dienen, dat we niet verder achterop raken. Doen we dat niet, is de achterstand straks niet meer in te halen.

Dat aktie resultaten oplevert hebben we vorig jaar gezien.

Als enige bedrijfstak in ons land hebben we toen geen fl.20,-- bruto per maand, maar fl.28,50 bruto per week erbij gekregen, gaan in de haven de mensen met 62 jaar in de VUT en hebben we 24 dagen vakantie.

Ook onze collega's bij Mobil Oil in Amsterdam hebben aangetoond dat aktie resultaten oplevert.

Zij hebben bevochten dat per 1 oktober 1983 er een 5 ploegendienst met behoud van loon komt! Een belangrijk resultaat!!

Daarom zal eenheid van aktie opnieuw het enige middel zijn om onze eisen ingewilligd te krijgen.

Smeedt de eenheid van georganiseerden en ongeorganiseerden.

RODE MORGEN

Uitgave Havenkern GML
Hillelaan 22b
Rotterdam 010-861077

E

ZEEBREGTS, MOGEN WE BIJ JOU DE REST KOMEN HALEN?

In het laatste nummer van het SVZ-krantje Havennieuws stond de alleraardigste vermelding, dat een stuurman, die alleen de dag loopt en z'n klos, een loon zou hebben van 43.000 gulden. Een kraanmeester zou zelfs op 48.000 komen. Nu zijn dit soort publicaties niets nieuws, we hebben ze vaker gezien. En wel telkens in die omstandigheden, dat anderen dan havenarbeiders er van 'overtuigd' moesten worden, dat we in die haven eigenlijk een riant inkomen hebben, en dat we met onze looneisen eigenlijk maar een stelletje a-socialen zijn. We hebben het gezien met de grote staking van '79, toen alles te hoop liep om de strijd in de haven te isoleren, we hebben dat ook gezien in NRC-Handelsblad van een paar weken terug, toen dezelfde Zeebregts in een interview de havenwerkers een "stelletje verwerende kinderen die steeds meer willen" noemde. We weten echter wel beter. De looneisen zijn terecht en ze zijn hard nodig. Aan de 43.000 komen we lang niet. Maar als Zeebregts ons de rest bij wil passen is hij natuurlijk welkom. De realiteit ziet er heel anders uit.

Afgelopen vrijdag kondigde Van Agt aan, dat de koopkracht van de minimumtrekkers niet 1.000.000 per gegarandeerd kon worden en ook zal gaan dalen, en zaterdag komt Albeda vertellen dat hij een beetje geschrokken is van de uitlatingen van z'n baas, het zou allemaal een beetje "ongenuanceerd en eenzijdig" zijn overgekomen. Eenzijdig? Jawel. Nu hoeft men geen alwetende te zijn om te kunnen bedenken waar dat op slaat: niet alleen de mensen die op één of andere manier van een uitkering leven worden nog eens extra gepakt, ook alle andere loontrekkers gaan er weer verder op achteruit. Van Agt had het er al over, dat de verdere aantasting van de koopkracht van de minimumtrekkers alleen dan niet hoefde, als alle andere loontrekkers 3% zouden willen inleveren! Tel dit bij de meer dan 1000 gulden die je dit jaar al sowieso kwijt bent door de loonmaatregel, dan weet je waar je aan het eind van het jaar staat: ver aan de verkeerde kant van de rode streep. En nu komt Albeda vertellen dat Van Agt eenzijdig is. Met andere woorden, misschien worden het geen drie procent die je inlevert, maar dan toch wel twee. Want geplukt gaat er worden. Want wat staat ons dit jaar verder nog te wachten? Allereerst de prijsstijgingen. Die waren door Van Aardenne beraamd op 6%, maar dat redt 'ie nooit, want we zitten nu al op 3,7 en het jaar is nog niet eens half om. Komen nog de huurverhoging 6%, brood 2% en verder aardgas, benzine-accijns, motorrijtuigenbelasting. Mogelijk wordt ook de suiker een dubbeltje duurder. En Van Aardenne overweegt vanaf 1 juli zijn "prijsbeleid" te verslappen, met andere woorden, de prijsontwikkeling nog verder de vrije loop te laten!

En wat staat er tegenover? 26 gulden bruto in de maand vanaf 1 juli, 100 gulden minder belasting over 1980 en we hebben dan één keer 2% uitgeklede prijscompensatie gehad. Mochten de prijzen voor 1 juli weer met 2% stijgen (en Van Aardenne doet z'n best), dan zit er niet veel compensatie in, want juist alle dingen die duurder gaan worden zijn uit de index geschrappt, en trouwens, de SVZ liet via Het Vrije Volk weten helemaal niet te willen compenseren.

Het is duidelijk, dat dit een onaanvaardbare situatie is. We moeten een heel duidelijk antwoord geven op de toenemende loonroof van regering en ondernemers. Want dat de ondernemers, en dan met name de groten, de grote profiteurs zijn van de loonmaatregelen is duidelijk. Zo werd bijvoorbeeld vorige week bekend dat Nederland opnieuw de grootste buitenlandse investeerder was in de VS. Het gaat hierbij om vele miljarden, die worden onttrokken aan de Nederlandse economie en die worden gepompt in de Amerikaanse. Miljarden die regelrecht geroofd zijn uit de loonzakjes van de arbeiders en werkers in Nederland. Daarom: al die verhalen van de ondernemers over "de koek is op" en het schijnheilige "we zitten vast aan de loonwet" zijn niks waard. We zullen echter de eisen niet één twee drie ingewilligd krijgen, dat is ook duidelijk. De loonwet (en daarmee de reactionaire klik van Van Agt) moet verdwijnen. Dat zal alleen kunnen als er een breed front gevormd wordt van alle sectoren in Nederland, een landelijke strijdbeweging om de loonwet weg te vagen. Een beweging die door de bonden ondersteund moet worden. Na de 'actiedagen' van 4 en 20 maart moeten de beloften waargemaakt worden, en moet er actieve steun gegeven worden aan een ieder die in strijd komt tegen de regering.

De gebeurtenissen rond de vergadering van de Federatieraad vorige week dinsdag tonen aan, dat ook in de Vervoersbond de zaken grondig veranderd moeten worden. Vorige week dinsdag nam de Federatieraad (opnieuw) het standpunt in, dat de FNV geen acties meer zou ondernemen en dat de haven-CAO 'over 31 december heengetild' moest worden. Wat houdt dat in? Twee dingen.

1. Verraad aan de uitspraak van de ledenvergadering van 11 mei,
2. Een CAO die langer dan één jaar loopt. En dat is zeer schadelijk. Het is immers duidelijk dat als de strijd niet op gang komt, de loonwet op 1 januari eenvoudig verlengd wordt. En dan is de schade niet meer in te halen.

Met deze schandalige en onaanvaardbare uitspraak worden de leden, de kaders, de CAO-Groepsraad en zelfs het Centraal Bedrijfsgroepbestuur buiten spel gezet, deze had zich in meerderheid achter de uitspraak van de leden gesteld. Op deze wijze wordt de haven buitenspel gezet. Daarom zeggen wij: de CAO-Groepsraad moet het hoogste orgaan binnen de FNV zijn, dat uitspraken doet over de haven-CAO. De mensen die daar in zitten zijn gekozen vertegenwoordigers, waarop door de leden democratische controle mogelijk is. De Federatieraad is een ongrijpbaar instituut, dat de leden in de haven keer op keer in de zeik zet. Daarom: de CAO-Groepsraad beslissingsbevoegdheid over de haven-CAO.

Enslotte nog dit. De strijd tegen de loonwet zal niet vanzelf op gang komen. Nodig is, dat er nu al wordt gewerkt aan de vorming van een front van alle sectoren in industrie, handel, transport etc. Ook vanuit de havens kunnen hiervoor initiatieven worden ontplooid. Zo zou er door de OAB's onderling contact opgenomen moeten worden om in de Rijnmond deze zaak aan te gaan pakken.

Ook de CAO-Groepsraad dient bij haar standpunt te blijven dat de loonwet wordt afgewezen en dat de actie op gang moet komen.

11-6-1980

OPEN BRIEF

AAN HET BESTUUR VAN DE VERVOERSBONDEN FNV

Rotterdam, 16 juni 1980

In 1979 na de stakingen hebben wij als havenarbeiders en sleepbootbemanningen in de Rotterdamse haven eensgezind ons eisenpakket op tafel gelegd.

- Herstructurering van de lonen, waarbij de transportkosten en de haven-toeslag in het uurloon moeten worden opgenomen. Deze herstructurering geldt voor het stukgoed; bij de sleepdiensten, GEM, ECT en machinaal waar deze toeslagen al in het loon zijn ingebouwd, zullen op andere wijze door herstructurering de lonen verbeterd moeten worden.
- Extra toeslag voor vuil, zwaar en onaangenaam werk.
- 2% loonsverbetering.
- Herstel van de volledige ongezuiverde prijscompensatie en handhaving van de 2%-indexeringsregeling zoals die in de CAO is vastgelegd.
- Vervroegde uittreding naar 60 jaar.
- 25 dagen vakantie en verhoging van de vakantietoeslag naar 25 x 10 uur.
- Verdere verkorting van de arbeidstijd naar de 35 uryge werkweek.
- Invoering van de 5-ploegendienst in de volcontinu en verbetering van andere ploegendiensten met behoud van loon.

Over dit eisenpakket bestaat grote overeenstemming in de bedrijfsgroep havens en het distrikt West van de Vervoersbonden FNV.

Op 11 juni j.l. is opnieuw geprobeerd de CAC-groepsraad achter het standpunt van de bondsleiding te krijgen.

Opnieuw tevergeefs, de CAO-groepsraad heeft vastgehouden aan het standpunt van de arbeiders in de Rotterdamse haven, dat NU opgetreden moet worden voor de gestelde eisen.

Het heeft geen zin te wachten tot 1981, want ook dan zullen de ondernemer niet zonder slag of stoot op onze eisen ingaan.

Bovendien is het levensgevaarlijk om een meerjarige CAO af te sluiten.

Het komt er dan op neer dat de arbeiders met handen en voeten gebonden zijn aan de CAO en de ondernemers en regering vrij spel hebben om hun bezuinigings- en matigingspolitiek door te zetten.

Op 1 juli krijgen we fl.26,-- bruto per maand, of te wel fl.6,-- bruto per week en tegelijkertijd wordt de prijscompensatie de nek omgedraaid.

Nu is al de verwachting dat de prijsstijgingen de pan uit zullen vliegen. Zelfs hoge EEG functionarissen hebben voor dit jaar al 6,5% prijsstijgingen voorspeld.

De havenondernemers willen graag een nieuwe CAC afsluiten. Het is hen te doen om hun plannen tot invoering van semi- en volcontinu verder gestalte te geven.

Zo zijn er bij de SHB plannen voor een niet-stukgoed pool voor de volcontinu.

En de direktie van Q.D. wil haar personeel in de semi-continu laten werke

WEL VERSLECHTERINGEN, GEEN VERBETERINGEN.

Bovendien gonst het in de haven van geruchten over op handen zijnde fusies en concentraties.

De ondernemers slepen hierbij vette WIR-permies binnen en honderden arbeidsplaatsen worden op het spel gezet.

De regering heeft al laten weten dat zij opnieuw een bezuiniging van 6 miljard wil doorvoeren.

Ook het verkiezingsplan van Den Uyl (weerwerk) belooft niet veel goeds. Volgens het plan van Den Uyl moeten we matigen en in koopkracht achteruit.

Met zijn achterhaalde matigingstheoriën denkt Den Uyl 300.000 werklozen weer aan werk te helpen!

De EEG topfunctionarissen hebben al voorspeld dat het aantal werklozen weer zal toenemen, ondanks de matiging.

Daarom is een meerjarige CAO levensgevaarlijk.

Want dan zijn wij gebonden en de regering en de ondernemers hebben vrij spel.

Om onze rechtvaardige eisen in een kwaad daglicht te stellen, wordt er bewust stemming gekweekt tegen de havenarbeiders.

Dit is o.a. gedaan door Zeebregts, de CAO onderhandelaar van de SVZ.

Volgens hem verdient een bootwerker fl.43.000,-- per jaar en een kraanmachinist fl.48.000,-- per jaar.

Dat is aanzienlijk meer, dan we werkelijk in ons loonzakje hebben.

Zie hier argumenten te over om vast te houden aan ons standpunt dat NU opgetreden moet worden voor de gestelde eisen.

Dat kan niet langer worden uitgespeld.

Op de leiding van de vakbeweging rust een zware plicht m.b.t. de belangenbehartiging van de havenarbeiders en sleepbootbemanningen in Rotterdam.

Wij zeggen tegen de leiding van de Vervoersbonden.

Laat je niet binden door ondemocratische loonwetten, maar voer de besluiten van de ledenvergaderingen uit.

Wij staan klaar om voor onze eisen aan de bak te gaan.

voorzitter
B.Piepers

secretaris
J.Viola

UITGAVE VAN HET GEZAMENLIJK AKTIECOMITE VAN ROTTERDAMSE HAVENARBEIDERS

Correspondentieadressen:

Ph.Schults, Patrimoniumshof 9b, Rotterdam, tel.010 - 847365

C.v.d.Zanden, Melissantstraat 154, Rotterdam, tel.010 - 811454

212.1354662
Ro.

)
O V B
B

LANDELIJKE BEDRIJFSORGANISATIE VERKEER
Secr. Mathenesserlaan 385 te Rotterdam
Tel.: 010-773777 (775609-773761)

)
O V B
B

aan alle havenarbeiders

Daar de tijd van onderhandelen voor de C.A.O. van 1980 wederom is aangebroken en men weer gaat proberen jullie een waardeloze C.A.O. aan te praten hebben de leden van de landelijke bedrijfsorganisatie "VERKEER" aangesloten bij het O.V.B. in vergadering bijeen op 27 oktober 1979 besloten dat de onderstaande eisen het minimum zullen moeten zijn die in de C.A.O. 1980 voor de Rotterdamse Haven moeten worden opgenomen:

PENSIOEN MET 60 JAAR

OP 55 JAAR UIT DE PLOEGENDIENST MET BEHOUD VAN HET CYCLUSLOON

EEN LOONSVERHOOGING VAN f25,- PER WEEK TE BETALEN IN GELD EN NIET IN PROCENTEN VOOR ELKE WERKNEMER

ALLE THANS GELDENE TOESLAGEN VERWERKEN IN HET BASISUURLOON

AFSCHAFFING VAN HET COMBIESTELSEL

VOOR DIE BEDRIJVEN EEN VIJF PLOEGENDIENST ZONDER INLEVERING VAN LOON

EEN VIJFENDERTIGE URIGE WERKWEEK

Naar wij menen zijn bovenstaande eisen een realistische benadering van hetgeen bij de havenarbeiders leeft en zal het de taak van de arbeiders zelf zijn hun bestuurders er op te wijzen dat ze plicht hebben deze eisen door te voeren.

Wij zijn van oordeel dat het de moeite waard is hiervoor in de strijd te gaan

► OVERZICHT VAN DE STAKINGEN ◀

TER INLEIDING

Het OVB heeft zich niet willen beperken tot één opinieform voor wat betreft het ontstaan en het verloop van de recente stakingsgolven. Een aantal leden van het OVB heeft zich daarom bereid verklaard hun visie op de gebeurtenissen te geven.

Het leek ons geschikt om hen in hun eigen bewoordingen hun indrukken en meningen weer te doen geven, zodat er een meer gespreid beeld ontstaat van alles wat ons bezig hield en nog bezig houdt.

HET KONFLIKT IN DE ROTTERDAMSE HAVEN 1979

MATIGING

Zoals gebruikelijk -sinds jaren- beginnen, met de onderhandelingen over nieuwe CAO's, het voorspel van regering, VNO, SVZ enz. over "harde tijden in het vooruitzicht", geen konkurentie-positie door te hoge lonen, "geen export-mogelijkheden", misbruik van sociale voorzieningen en noem maar op!! Regelmatig verschijnen de heren van Veen, Pieters, verschillende woordvoerders van regeringspartijen en wat we nog meer aan autoriteiten kunnen opbrengen, voor de teevee en dan horen we het volgende:

"De noodzaak van besnoeiingen, steun aan de ondernemers, op de "nullijn" of er onder, geen ruimte voor looneisen, grondstoffen duurder, bevordering van de export en werkloosheidsbestrijding".

Er wordt niet gepraat over de miljarden-investeringen voor oorlogsmateriaal, over de krankzinnige prijzen van militaire vliegtuigen en tanks, niet over de krankzinnige vergoedingen die worden betaald voor staatsactiviteiten, reizen en verblijfkosten, om nog maar eens enkele zaken te noemen. Matiging is er voor de arbeider, de halve cent beknipting op de uurloren is belangrijker dan de miljoenen-uitgaven die de regering heeft aan o.m. de hoogste topsalarissen van de regerings-"leiders" en hun bijlopers. Die halve cent doet het, het moet van de arbeiders komen!!!

Prijsbeheersing en matiging in alles? De regering en gemeenten doen er niet aan mee. De prijsverhogingen die worden aangekondigd voor gemeenschapsvoorzieningen rijzen de pan uit. "Waar is die goeie ouwe tijd van Alva met zijn tiende penning?" Wat belast kan worden wordt belast en onder de belachelijkste argumenten! Tabak wordt duurder, want: "roken is slecht en misschien neemt het roken dan af".

In werkelijkheid geeft de regering steeds meer uit, het lijkt op uitverkoop aan niet-noodzakelijke dingen, "sintnikolaisme". Direkte loonsverlagen kunnen niet gegeven worden, dus dan maar indirekt via prijsverhogingen, die niet in de prijs-kompensatie-regeling zitten. Terug naar de vooroorlogse toestanden is de doeltelling, zo lijkt het wel. Wij blij met onze teevee, we zijn zo bereikbaar voor de regering, en ze zeggen het ons wel even!

MAAR DAAR IS DE REDDING

"Morgenrood, uw heilig gloeien, heeft ons steeds de dag gebracht".
"De donder rolt, de dag breekt aan!"

Op de beeldbuis verschijnt de heer Kok: "Als de regering zich voorstelt deze dingen te gaan doen, dan zal er toch even gepraat moeten worden. Ik voorzie arbeidsonrust; "Afblijven van het loon der minimumlijders".
Goddank, de tegenspeler! ...Er wordt over ons gewaakt onze belangen zijn veilig, slaap rustig, slaap door. "Slaapt door, verworpenen der aarde!!"

Zo gaat het aan het begin der CAO-onderhandelingen!!!!

CAO-ONDERHANDELINGEN; ERKENDE BONDEN - WERKGEVERS

"Erkende bonden"??? Wa' krijg je nou???

Erkenning is gegrondvest op de bereidheid van ondernemers om alleen met FNV en CNV te onderhandelen. Dankbaar zijn deze bonden voor de uitsluiting van de zeer grote groep andersdenkende en andersgeorganiseerde arbeiders. Want ja, de "DEMOKRATIE" viert hoogtij, inspraak moet er wezen; nou ja, voor hen in ieder geval!! In hun sociaal-demokraties denken is geen plaats voor tienduizenden andersdenkenden. Die worden genegeerd. Bewustzijnsvernaauwing soms?
In deze zin is het predikaat "erkende" nu niet bepaald een aanbeveling, maar, het geeft natuurlijk wel een machtspositie.

Een ander facet ter illustratie: waar maak je mee dat bij indiensttreding door de werkgever wordt gevraagd "...of ze je vakbondskontributie maar gelijk via de boekhouding zullen afhouden?" Wie wordt er lid van een arbeidersvakbond waarvan nota bene de werkgever dat lidmaatschap animeert? Een dergelijke samenwerking is voor 100 % tegenstrijdig aan het belang van de arbeider.

WAAKT OP, WAAKT OP, VOOR HET HEILIG RECHT

Maar toch, we gaan een nieuwe CAO afsluiten!

De zogeheten erkende bonden gaan in "vooroverleg" met de werkgevers, wat inhoudt dat de ondernemers aan de bonden duidelijk gaan maken wat de begrenzingen zijn voor hun eisenpakket. Goed, er wordt over en weer gepraat en na afloop wordt er gezegd dat het een goede bijeenkomst was. Er kan ook nog weer, en nog weer een bijeenkomst komen om de leden een indruk te geven dat er "hard" wordt onderhandeld.

ERKENDE BONDEN zijn gehouden de arbeidsvrede te bewaren, daarom zijn ze erkend.

Dan komt de BV FNV met een nieuw arbeidskontraat; het principe-akkoord is bereikt. Zegevierend komt de heer van Eldik -met zijn loon ben je vanzelf Heer- de nieuwe CAO toelichten. Het is een zegepraal op de ondernemers, het onderste uit de kan, nog nooit gezien. "Zo heb je niks en zo heb je de hoogst denkbare CAO in je bereik.

Helaas zijn de mensen die het werk in de haven moeten doen, in onderbezetting, in regen en wind, smerig en vuil werk, in koude en hitte, onder nerveuze spanningen enz., - helaas zijn deze mensen van andere gedachten. Voor hun doen betalen ze wel een kapitaal aan kontributie en dat aan een bond die dergelijke resultaten als hoogste goed aanprijst. Ja, van Eldik prijst voor de teevee de CAO aan en verzekerd dat die door de leden geaccepteerd zal worden. Maar ja, hij is geen arbeider! Weet van Eldik veel, nee toch? Hij weet hoe hij zich aan tafel bij de ondernemer gedragen moet, dat is 't punt.

Het principe-akkoord wordt AFGEWEEZEN door de leden. De ontevredenheid groeit, en niet alleen bij de FNV-leden. En dan gedraagt de FNV zich een beetje eigenaardig; men demonstreert een houding van: "Stoute jongens, als jullie niet naar

Pappie luisteren, dan negeert pappie jullie wel een poosje, totdat jullie weer een snoepje hebben wilt!"

En intussen groeit het verzet in discussies op het werk. De SVZ en aanverwante artikelen zijn boos op hun FNV en weigeren aan tafel te gaan zitten.

"Lullig hoor, 't was toen zo gezellig!.."

En stilte valt, ...een langdurige stilte!

HOORT HET ROLLEN VAN DE DONDER

In het principe-akkoord wordt allang niet meer gesproken over een 35-urige werkweek en een vijfploegen-stelsel. (In Duitsland was dat in het begin van het jaar al gestrand) De 35-uur wordt ingeruild voor meer vakantie en het vijfploegen-stelsel is niet bestemd voor alle bedrijven.

"UIT HET DUISTER TREEDT EEN WONDER".

De onrust groeit, de tijd gaat dringen en reeds moet er aan de volgende CAO worden gedacht. Arbeiders morren en onder de druk van de groeiende ontevredenheid worden bedrijfsvergaderingen belegd, waar drie punten uit het totale eisenpakket aan de orde komen; men mag "ja" of "nee" zeggen, en dat valt dus alweer mee! Het wordt "nee", alle eisen moeten opnieuw aan de orde komen, er wordt feller en feller uiting gegeven aan het ongenoegen EN DAN KOMT ER EEN KRUITVAT!

'T IS HET VOLK DAT OPMARCHEERT !!

In de vleesverwerkende industrie is de CAO opengebroken! Hier zijn het de ondernemers die meer loon betalen dan de reeds afgesloten CAO toestaat. En dit geeft overduidelijk aan dat matiging moet worden gezien als een stokpaardje dat regering en ondernemers koesteren ter meerdere glorie van zichzelf en hun aandeelhouders. De eisen worden ingewilligd, de matiging kan terzijde worden geschoven. Maar voor de havenarbeiders wordt dit één van de onrustpunten, een kruitvat!

DAN VOLGT DE LONT IN HET KRUITVAT

22 augustus is het dan reeds, als de sleepbootbemanningen van Smit-Vos en Smit Internationale het werk neerleggen. Hier was een afgesloten CAO, die men wijze-lijk aan de leden had voorgelegd toen er een aantal afwezig was in verband met vakanties. Sommige arbeiders bleken toen zelfs met die nieuwe CAO onder de nul-lijn te komen en dat bleek toen het einde van de langdurige rust bij de sleep-diensten: ER VOLGDE EEN STAKING !!!

De FNV werd eindelijk wakker en begon met een poging de arbeidsrust te herstellen, maar.....pappie was toen te laat.

MAKKERS REIKT ELKAAR DE HANDEN, LAAT ONS STRIJDEN

En zo, na 't kruitvat, na de lont, nu de vlam in de pan. Na de afwijzing van het principe-akkoord, na de houding van de FNV, die misprijzend de leden in hun sop liet gaarkoken, het AKTIEKOMITEE.

We moeten nu even teruggaan naar het jaar 1970. Toen was het de Arbeidersmacht die het wapen der staking hanteerde om het bar gezakte loon der havenarbeiders opgevijzeld te krijgen, ook al weer na het falen der "erkende" bonden.

Ook toen was de staking niet voor niets. De "erkende" bonden regelen het steeds zo, dat elke paar jaren stakingen moeten komen, doordat zij steeds meegaan met het terugdringen van het loonpeil in de haven en toch voldoen aan hun opgave; het bewaren van de arbeidsvrede.

In 1977 konden zij het zowaar opbrengen een havenstaking te steunen. Mun winst was het aantal leden, dat men kon kopen door aan ongeorganiseerden een stakings-uitkering te geven.

In 1970 was het de ARBEIDERSMAGT-AKTIE, die op het eind door de Boon van het NVV, door Meijs en Schultz werd gebroken. Nu, in 1979, waren net Schultz en Stavinga die leiding gaven aan het Aktie-komitee. Onderling verschil van inzicht werd bijgelegd in de noodzaak om een eenheid te vormen.

De vlam was nu in de pan, de staking was een feit. De ondernemers wilden niet rond de tafel, de bondsbestuurders lieten verstek gaan toen hun aanwezigheid nodig was en ze bleven verstek gaan, wat hun leden betreft, gedurende de gehele duur van de staking. Dat was de straf voor hun ongehoorzaamheid!!!

Toch is het eigenaardig; eerst komt de FNV met een principe-akkoord dat wordt voorgesteld als het hoogst bereikbare, maar onder druk van de staking komt er dan toch f 28.50 bij, wordt 1 dag vakantie van 1980 naar 1979 verschoven, wordt het "vervroegd uittreden" naar 62 jaar gehaald en dat ziet er toch wel even anders uit. Het principe-akkoord blijkt dan niet het hoogst bereikbare te zijn geweest. Toch ontvlucht de FNV zijn verantwoordelijkheid en laat zijn leden in de kou staan.

Zijn de leden stout geweest, of...zou dat de verhouding tussen de "erkende" bond en ondernemers vertroebeld hebben? Zou het toch een arbeidersvakbond zijn? Of,....zou aan macht alles opgeofferd worden?.....vul zelf maar in!

KOMT MAKKERS, WIJ ZIJN VUUR EN STAAL !

Niet één staking is zonder nut geweest. De staking is per definitie de schuld van werkgevers en "EENS KOMT DE KLARE, SCHONE DAG (dat de arbeider 't zelf doen mag).

De staking heeft het vier weken uitgehouden en werd ditmaal gelukkig besloten met een gelijktijdig weer aan het werk gaan. Een groot deel van de stakers heeft met eigen geld geïnvesteerd in deze nieuw tot stand gekomen CAO, daar de weerstandskas van de FNV gesloten bleef. Het eindresultaat moet worden gezien als een aanzet tot de volgende CAO, want investering moet rendement opleveren, wordt ons door de ondernemers zelf, altijd voorgehouden. Of zou dat voor de arbeiders niet gelden?

Het valt niet mee, vier weken zonder inkomsten in dit maatschappelijk bestel. Van de laatste 2000 jaar hebben wij 20 jaren iets gehad, vergeleken met vroeger, toen het voor ons complete slavernij betekende, vooral in het begin van het industriële tijdperk. We hebben nog geen reden tot juichen, maar 't ging menselijker lijken. Door de grotere financiële mogelijkheden kregen we een ruimer aanbod op de consumptie-markt; door van overheidswege aangemoedigde mogelijkheden worden auto's, caravans, huizen, meubilair enz. op makkelijke voorwaarden bereikbaar. Bij een terugvallende conjunctuur kom je in vloed.

Bij een konflikt blijft er toch de noodzaak voor de aflossingen te zorgen, en zo wordt de arbeider steeds weer gebonden. Daarom ook geloofden de ondernemers en de vakbondsbestuurders dat staking wel zou uitblijven, omdat de arbeiders dit niet zelf zouden kunnen financieren.

En weer is gebleken dat ondernemers het aandurfdren staking te riskeren, weer is gebleken dat ondernemers de staking in feite uitlokken door de lonen steeds opnieuw weer terug te brengen naar het niet-aanvaardbare, en dat zij de reactie daarop dan weten op te vangen door de steun van de bonden!

PERS EN NIEUWSMEDIA lieten, zoals gewoonlijk, de berichtgeving afhangen van wat hun beroepsmatige keuze het beste uitkwam. Er waren bij uitzondering enkele objectieve teevie-opnamen, ook wel bij de radio. Er verschenen wat artikelen waaruit je kon aanvoelen dat geprobeerd was de situatie gaaf weer te geven, maar meestal koos men toch vóór de sensationele weergave. Gretig - men schijnt wat dat betreft een beperkte fantasie te hebben - werd ook weer gegrepen naar de term "kommunisten in actie". Nu, de CPN telt nog maar weinig leden in de Rotterdamse haven en een EVC bestaat niet meer, ook waarschijnlijk bij gebrek aan kommunisten. Het restant van de EVC kreeg indertijd de opdracht over te stappen naar het NVV, maar voor zover mij bekend is het NVV daar niet noemenswaardig van gegroeid.

Wel is het zo dat de enkele kommunisten die er zijn, tijd en plaats weten te kiezen en in actie-komitee's zijn er altijd te vinden. Wat is daar tegen? Wij schrikken er niet van en in paniek raken doen we ook al niet, waarom moeten die jongens van de pers daar dan zo van schrikken? Als een staking afgelopen is merk je van hun aanwezigheid niets meer en als de "erkende" bonden niets zien in een staking leiden, wat is er dan tegen? Wij niet, de arbeiders moeten het zelf doen en ze doen het!

Ze doen het als de ondernemers en de bonden het weer eens te bont maken. Het is hun misrekening als er gestaakt wordt, het is hun misrekening dat kruitvat en lont en vlam, konden leiden tot een explosie. Laten ze een eerlijker beleid voeren en "zelfs" havenarbeiders als mensen erkennen.

HET DRIJVEN NAAR GEWELD

Opmerkelijker was de houding van verschillende bedrijven en van enkele politiek gedrevene in de eindfase van de staking. Goed, er vielen een paar woorden, er werd wat bedreigd (de haven is nooit het speelplein geweest van de gemeenschap), maar hoeveel havenarbeiders liggen er dan wel in het ziekenhuis tengevolge van akties? Nee, de bedrijven wensten de harde konfrontatie tussen de mobiele eenheid der politie en havenarbeiders, die zich niet wilden laten begraven voordat ze dood waren, en dus staakten. Het waren de beheerders van bedrijven, zoals men die kende in het begin van 1900, men wilde Afrikaanse toestanden met bloed en lijken.

Zij zijn demokraties als het geld oplevert,
zij zijn (gemeen)schapsmensen als het geld opbrengt,
zij zijn desnoods mensen als het geld opbrengt.

En juist dat nu is niet goed te praten. Zij waren en zijn hardleers, ze zijn opgegroeid met vuil gewin en ze weten niet dat de tijden zijn veranderd. Hun ouders betaalden misschien de politie -in vroegere omstandigheden- om zulk werk te leveren.

VOORWAARTS EN NIET VERGETEN!

DE OUDERWETSE HAVENBARONNEN.

De staking is voorbij, er is een verbeterde CAO. De ondernemers weten weer dat we toch aktie voeren en het leven gaat verder. Deze aktie is niet verloren maar zonder financiële basis is een lange-duur-staking niet vol te houden.

Een korte staking kan het zelfde effect hebben als een lange staking, maar het is moeilijker de mensen herhaaldelijk uit hun werk te krijgen.
Wachten we op de volgende konfrontatie!

Het OVB laat zich niet verleiden tot acties in samenwerking met losse groeperingen of eenlingen, zonder daarbij de kwaliteiten van dezen, in twijfel te trekken. Het OVB roept geen staking uit om de voor ons vanzelfsprekende reden, dat het niet het OVB noch zijn bestuurders zijn die daarover een beslissing kunnen nemen, maar wel de arbeiders binnen hun bedrijven!! Hebben die arbeiders eenmaal de beslissing genomen om in actie te komen, dan staat het OVB onverzettelijk, met morele en financiële steun, achter zijn leden en zal dan ook zelf activiteiten ontplooiën om een rechtvaardige arbeidersstrijd mee tot een goed einde te brengen. Dat het OVB daartoe sterk genoeg is, hebben we in het verleden genoeg bewezen. Onze bestuurders spelen daarbij dan geen "bestuurdertje" maar maken deel uit van de strijdende arbeiders. Wij kennen geen afstand; lid-bestuurder. Het is ook daarom dat onze betaalde bestuurders niet méér verdienen dan de gemiddelde arbeider. Onze vrijgestelde bestuurders mogen ook geen nevenbanen of -baantjes hebben, zodat zij zich wanneer en waar nodig, volledig voor hun organisatie kunnen inzetten.

Ieder bestuur kan worden weggestemd als daar aanleiding voor is. Alle leden en bestuurders hebben precies dezelfde rechten en verplichtingen ten aanzien van hun organisatie. Elk lid kan verkiesbaar worden gesteld voor een bestuursfunctie. Bij acties en stakingen hebben wij altijd onze leden gesteund, moreel met manifesten en aanwezigheid, financieel door onze leden de hun reglementair toekomstige stakingsuitkeringen te betalen.

Ook zo bij de laatste havenstaking. Aan gehuwden keerden wij f 50- per dag uit, aan ongehuwden f 45-.

Het OVB streeft naar een socialistiese samenleving. De leden zijn geheel vrij in de keuze van hun politieke partij of groepering. In onze vergaderingen wordt geen partijpolitiek bedreven, maar wordt uitgegaan van het zelfdoen van de arbeiders. Onze autonome bedrijfsgroepen nemen hun eigen beslissingen, eventueel in overleg met andere leden en bestuurders.

En vooral: WIJ HOUDEN HET OP SOLIDARITEIT !!

1979 HET JAAR VAN DE HAVEN

Het jaar 1979, met name de maand september, is een hoogtepunt geworden van een zich al jaren voortlepende discussie binnen en buiten de vakbond FNV, over het stellen van looneisen in een tijd waarin het werkloosheidsprobleem als belangrijkste negatieve punt van de "ekonomiese krisis" wordt ervaren. De staat, de vakbonden en de werkgevers, verenigd in de SER, gingen ervan uit dat door niet veel en hoge looneisen te stellen er meer werkgelegenheid zou ontstaan. Maar in 1979 was de maat vol bij de al jarenlang inleverende arbeiders, die toch al niet te hoge lonen hadden, want nog steeds zagen zij de werkloosheid toenemen.

De "erkende" vakbonden, de regering en natuurlijk de werkgevers hadden het idee opgevat dat er bezuinigd moest worden. De PvdA-er Den Uyl voerde al in zijn kabinetperiode een bezuinigingsbeleid, dat echter geen direkt merkbare resultaten opleverde. Daar overheen kwam dan Bestek '81 van Van Agt, met nog grotere bezuinigingen.

Iedereen bezuinigde, tot zelfs de minimumlijders toe, maar niemand zag dat de werkloosheid werd opgelost. Den Uyl sprak in zijn regeringsperiode over 150.000 werklozen. Dat deed Van Agt ook, maar met prinsjesdag 1979 verklaarde hij, dat het werkloosheidscijfer wel op 200.000 zou blijven staan.

Geen enkel resultaat werd geboekt, door wie dan ook. Daarom was dan ook voor de havenarbeiders, inclusief de sleepdiensten, eind augustus de maat vol.

Zij gingen in staking voor hoofdzakelijk meer loon met daarnaast een aantal immateriële eisen, zoals vervroegde pensionering en een 35-urige werkweek.

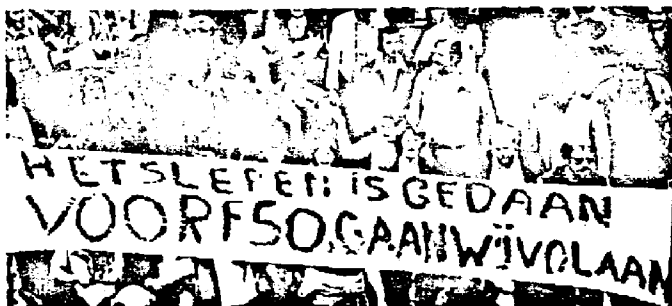
Hoe de staking verliep en wat er omheen speelde en ook welke konsekwenties de havenstaking heeft gehad, leest u hierna.

DE AANLEIDING

Voordat het een en ander over het verloop van de staking uit de doeken wordt gedaan moet men weten, dat CAO's van 1 januari tot en met 31 december van eenzelfde jaar lopen, daarna moet er weer een nieuwe CAO afgesloten worden. De CAO-onderhandelingen voor de CAO-1979 moesten al op 31 december 1978 rond zijn geweest, maar dat was in de haven nergens het geval; erger nog, in augustus 1979, acht maanden te laat, was er nog geen CAO afgesloten!!!

Wel hadden de bezoldigde bestuurders van de FNV in het geval van de haven-CAO een bepaald resultaat geboekt, namelijk 12 cent bruto loonsverhoging (!!!), maar dat resultaat werd totaal en eensgezind van de hand gewezen. En terecht, want voor dit bedrag kun je nog geen kop koffie per dag extra kopen. Dus werden de bestuurders opnieuw naar de onderhandelingstafel gestuurd, en dit vonden ze helemaal niet leuk. 1 januari was toen allang voorbij.

Het OVB ziet dit als een eerste punt van het konflikt, mede omdat de FNV dacht dat de leden de voorgestelde CAO zouden aanvaarden, wat dus niet gebeurde. De werkgevers, die dit alles van een afstandje bekeken, voelden zich veilig en verwachtten geen acties, juist omdat de FNV al min of meer bekend had dat er geen grote loonsverhogingen uit de bus zouden komen. Zij dachten dat de FNV de leden wel in de hand konden houden. Het zou echter anders verlopen. De havenarbeiders, die wel begrepen dat de bestuurders hun eisen niet naar voren zouden brengen, begrepen tevens dat ze zich zouden moeten opmaken voor een harde strijd. Hier en daar werden al komitees opgericht om de komende acties voor te bereiden, want hun eisen waren rechtvaardig. Er waren absoluut geen andere en nieuwe banen vrijgekomen in de zwakke sectoren, eerder was het tegen-gestelde waar. De werkloosheid steeg, terwijl in de vleeswarenindustrie zelfs, voor hogere looneisen, de CAO werd opgebroken. Aanleiding genoeg dus om iets te doen.

De havenslepers legden als eersten hun werk neer en gingen in staking op de terechte eis van 50 gulden per week netto erbij, vervroegde pensionering enz. Men moet daarbij wel bedenken dat er in die groep al een CAO was afgesloten, maar wat bij de vleesindustrie kon, zou ook daar kunnen gebeuren, zeker waar er zovelen bij de FNV waren aangesloten.

De gezagsgetrouwe FNV verklaarde dat een reeds afgesloten CAO niet kon worden opgebroken. Een onbegrijpelijke tegenstrijdigheid!!

Voor de haven echter zouden eisen dus wel gerechtvaardigd zijn, want daar was immers nog geen CAO afgesloten. Wim Kok verklaarde dan ook haastig dat er snel een haven-CAO moest komen, maar hij was net even te laat met zijn argument.

Op 23 augustus gaven de havenslepers er de brui aan en enkele dagen later gingen de havenarbeiders uit solidariteit met de slepers ook in staking, ondanks het feit dat de FNV de sleepstaking veroordeelde.

Een onbegrijpelijk standpunt van de FNV, omdat veel mensen aangesloten waren en zijn bij die FNV, wat een verdienste is van de linkse en progressieve partijen.

Ongeveer 8000 mannen waren in staking en inmiddels hadden de havenarbeiders dmv een stakingscomitee hun eisen kenbaar gemaakt. Er moest 30 gulden per week netto bijkomen, er moest een 35-urige werkweek komen en de havenarbeiders moesten met 60 jaar hun pensioen krijgen. Echter, ondanks het feit dat velen lid waren van de FNV bleven de stakingskassen van die bond gesloten. Onbegrijpelijk, omdat het juist de FNV-leden waren die de staking begonnen en ook doorzetten.

De werkgevers waren, met de regering, natuurlijk wel blij met die verrotte FNV-topmentaliteit en wachtte in vol vertrouwen af. Wim Kok, die het gebeuren in de haven had zien aankomen, was te laat geweest met zijn waarschuwing. Eensgezind stonden georganiseerden bij verschillende bonden en de ongeorganiseerden naast elkaar. Het OVB opende als eerste zijn stakingskas en steunde daardoor, zowel moreel als financieel, zijn leden.

Wanneer een arbeider in staking gaat is het noodzakelijk dat hij eensgezind is met zijn kollega's en dat hij op een stakersuitkering kan rekenen. Het is nog steeds zo dat een arbeider een loon heeft waar hij met zijn gezin net van rondkomen kan. Al zijn "bezit" heeft hij door sparen en zware leningen moeten verwerven. Maar de "erkende" bonden hielden hun kassen gesloten, het eensgezinde werd daardoor dubbel belangrijk. Iets anders om zich aan vast te houden hadden de arbeiders niet. Daarom is het ook zeer belangrijk geweest dat de vrouwen van de stakers zo met de akties meeleeften, waardoor de stakers wisten dat ze met iets rechtvaardigs bezig waren.

Maar hoewel dus veel vrouwen meeleeften en ook meededen, tekende zich in Nederland een antipathie tegen de stakers af. De rechtse pers, de "progressieve" en linkse partijen, zoals de PvdA, de PSP en de PPR, de rechtse partijen, regering en parlement, natuurlijk de VNO en dan ook nog de "erkende" vakbonden, hadden

zich tegen de staking uitgesproken. Vooral de rol van die bonden was merkwaardig omdat die immers altijd beweerden dat de bonden door de leden werden bestuurd, vooral als het om gerechtvaardigde eisen ging. Welnu, de eisen waren gerechtvaardigd; enkele maanden vóór de staking had toch Wim Kok in een massale demonstratie opgeroepen tot verzet, als de winsten niet zouden worden omgezet in banen.

Nog onbegrijpelijker wordt hun rol als we het verloop van de staking zien, want door verraad en de hongerezweep joegen ze de arbeiders weer terug de bedrijven in. Verraad? Jazeker, want de FNV-bestuurders vertelden dat, wanneer de stakers weer aan het werk zouden gaan, zij een voorschot van de bonden zouden krijgen. Een week na de staking hadden de stakers nog geen voorschot gezien.

Door zich tegenover de staking te plaatsen, plaatste de FNV zich dus naast de werkgevers, zich daarmee manifesterend als een onbetrouwbare partner voor de arbeiders in hun strijd bij loonconflicten.

Door het gedrag van de FNV-bestuurders moet naar onze mening ook de politieke partij CPN haar leuze wijzigen die zegt: "Iedereen in de FNV. Doet deze partij dat niet dan riskeert zij ook tot de verraders te worden gerekend. In elk geval blijkt die leuze wel misleidend te zijn geweest; het bewijs hiervoor wordt nog eens versterkt doordat op een gegeven moment een negental bestuurders uit de FNV stapten.

Nu was de rol van de FNV aan het begin van de staking al duidelijk geworden en het komt ons dan ook vreemd voor dat sommige woordvoerders, zoals bijvoorbeeld Schultz en v.d.Zanden, lieten weten dat het geen staking tegen de vakbonden was maar uitsluitend tegen de werkgevers. Maar ja, daarom zullen ze wel CPN-ers zijn. En daarom stellen wij ook niet veel vertrouwen in de CPN dat die haar strategie zal veranderen. En zeker niet nadat we in het Vrije Volk van 22 september 1979 lezen dat Flip Schultz een vriend is van Adrie de Boon, de stakingsbreker van 1964 en 1970. In 1970 wedde Adrie de Boon met de heer Bakk om een fles whisky dat hij de staking kon breken, en dit lukte hem grandioos. Tijdens de vissersstaking van 1964 vroeg de heer de Boon de politie, hard op te treden tegen de stakers in de visserij. Door de onverzettelijke houding van de stakende vissers, die in hun strijd werden gesteund door de BVZ-OVB, lukte het hem toen niet.

Als Schultz en v.d.Zanden aan Adrie de Boon om bemiddeling vragen en dan over hun vriendschap praten, zou er dan, als hij bemiddeld had (wat hij gelukkig van "hogerhand" niet mocht) iets goed te verwachten zijn geweest? Wij denken van niet.

Gelukkig was de eenheid in het begin van de havenstaking zeer groot en daardoor moesten de FNV-bestuurders wel met de werkgevers opnieuw onderhandelen.

Het resultaat waarmee ze terugkwamen was er wel naar, nl. f 28.50 bruto per week erbij en dat ene daagje vakantie voor volgend jaar. Het stakingscomitee besloot echter die resultaten af te wijzen, omdat die in geen enkel opzicht beantwoordden aan de eisen die de arbeiders gesteld hadden.

Men kan zich daarbij afvragen of het niet beter zou zijn geweest, als men onder protest de bedrijven was ingegaan, zonder daarmee de onrust weg te nemen.

Nu verliep de staking in feite door geldgebrek en moest dus wel door het stakingscomitee worden opgeheven!!

Nadat het resultaat van de onderhandelingen was afgewezen kwam men in een impasse terecht. Het aantal werkwilligen groeide en werd de oproerpolitie erop afgestuurd om die werkwilligen te beschermen. Burgemeester v.d.Louw (PvdA) bleek toen een wolf in schaapskleren te zijn. Hij stelde zich al niet anders op dan zijn kollega's in het verleden.

De ekonomie ging ook bij hem voor een goede levensstandaard voor de arbeiders. Tien over rood, Nieuw Links enz.: het is bij hem voorgoed begraven!!

Inmiddels werd er binnen het stakingskomitee een machtsstrijd uitgevochten. Zo stond bijvoorbeeld Schultz niet achter de FNV-leden die het FNV-Vervoerskantoor hadden bezet, omdat het hier volgens hem geen staking tegen de bonden betrof. Dat dit een drogredenering was hebben we hiervoor al aangetoond.

Vast stond immers dat, indien de FNV de stakingskassen zou hebben geopend, de staking zou zijn gewonnen.

We staan in die mening niet alleen; Stavinga, een van de voormannen van de staking, meende dat de schuld van het verliezen der staking wel degelijk bij de FNV lag, een mening die hem door de CPN niet in dank werd afgenomen, toen hij die op het Afrikaanderplein duidelijk uitsprak.

Het is dus ook mede te wijten aan het feit dat het aktiekomitee niet op één lijn bleek te zitten, dat de staking op 22 september werd beëindigd!

DE STAKING BIJ DE SLEEPBOOTBEMANNINGEN

Toen de havenstaking beëindigd was, gingen de sleepbootbemanningen nog door, en op het moment dat we dit schrijven (3 oktober) is hun aktie nog steeds aan de gang.

WAT HEBBEN WE ECHTER GELEERD VAN DEZE BEIDE STAKINGEN?

In de eerste plaats is weer gebleken dat de "officiële" vakbonden in een arbeidsconflict niet meer betrouwbaar zijn. De FNV-top wil voornamelijk alleen dan in aktie komen wanneer het in hun straatje past, en dan vooral in hun politieke straatje. Aan hun voorwaarden moet worden voldaan, dan pas gaan de stakingskassen open.

In de tweede plaats blijft de CPN de leus handhaven: "Allen naar de FNV", dan weet men nu dus dat men van die zijde instemt met het beleid van de FNV. Die leuze is dus boerenbedrog!! Er wordt niets tegenover gesteld!

Ten derde: de politie van de FNV heeft gefaald juist nu het er opaan kwam, juist toen de discussies hoog oplaaiden over hoe het nu verder in de toekomst moet.

Ten vierde: de politieke partijen hebben hun eigen steentje bijgedragen aan het verraad aan de strijdende arbeiders. Vooral de zich links noemende partijen, zoals de PvdA, de PSP en de PPR, hebben het belang van een kapitalistische ekonomie zwaarder laten wegen dan het belang van een groep zich in een ekonomiese strijd bevindende arbeiders.

DE KONKLUSIE van de havenarbeiders moet wel haast zijn dat ze bij een volgend arbeidsconflict vrijwel alleen zullen staan. Alleen het OVB en mogelijk een aantal andere, ook kleine organisaties, zullen achter hun strijd staan.

De arbeiders zijn op zichzelf teruggeworpen en zullen zich sterk moeten maken om het volgende konflikt te winnen.

Maar dat wisten de OVB-ers al. De bevrijding van de arbeidersklasse kan alleen maar het werk van de arbeiders zelf zijn. Ze hebben daar geen politieke partij en noch officieel erkende vakbonden voor nodig, want die gebruiken de arbeiders toch maar voor en naar eigen politieke inzichten en doelstellingen. Zijn die bereikt, dan kan de arbeider ophoepelen of zijn bek dicht houden!!

**GEEN VERLIES VAN
ARBEIDSLAATSSEN!**

nu lid worden

Bel: 010-77.56.09

TERUGBLIK OP DE STAKINGEN

Van oudsher hebben arbeiders naar het stakingswapen gegrepen als overleg faalt de om verbeteringen tot stand te brengen in arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden. Zo ook recent weer in de Rotterdamse en Amsterdamse haven. Toch hebben deze stakingen hun eigen achtergrond.

Om te beginnen met de sleepbootstaking. Deze staking is ontstaan doordat de arbeiders bij Smit-Internationale ontevreden zijn over een voor 1979 afgesloten CAO. Twee kritiek-punten komen hier naar de voorgrond, t.w. de procedure bij het tot stand komen en de inhoud van die CAO.

De onderhandelaars van FNV en CNV hadden een akkoord met de werkgevers bereikt en dat akkoord moest door de leden van die bonden, bij middel van een referendum worden goedgekeurd. Deze schriftelijke stemming over al dan niet aanvaarden, viel in de vakantie-periode.

Niet iedereen van die bondsleden was dus in de gelegenheid zijn stem uit te brengen. Van de wel-bereikte leden (nog geen 40% van het totale personeel) stemden er 158 vóór, 134 tégen bij 16 onthoudingen. Een kleine meerderheid was dus vóór en niets stond er dus nog in de weg om de CAO rechtsgeldig te doen verklaren. Dat betekent dat zowel werkgevers als werknemers zich aan die CAO moeten houden; doet men dat niet dan overtreedt men de wet.

Formeel klopt dit alles wel, maar wat al te gemakkelijk wordt vergeten is, dat een meerderheid van het personeel er geen enkele stem in heeft gehad.

Niet-georganiseerden, leden van andere niet-"erkende" organisaties als OVB en FHV, mochten niet meestemmen, en zoals gezegd, zelfs een aantal FNV-leden konden in verband met hun afwezigheid niet meestemmen.

De vraag is dan ook of men hier wel kan spreken van een rechtmatig en democratisch tot stand gekomen overeenkomst.

Wanneer nu een meerderheid van de betrokken arbeiders zich wel kan verenigen met de nieuwe CAO, is er geen probleem. Maar is dat, zoals bij Smit-Internationale, niet het geval dan komen er moeilijkheden.

De sleepbootbemanningen konstateerden een achteruitgang in plaats van een vooruitgang en terecht eisten zij dan ook dat hun loon met 50 gulden netto per week zou worden verhoogd. Zowel werkgevers als vakbonden reageerden negatief op die eis met het argument; de arbeiders gaan er niet op achteruit en er is dan ook geen reden de reeds afgesloten CAO open te breken. Kort daarvoor was dit wel gebeurd in de vleesverwerkende industrie.

Voor de sleepbootbemanningen blijft er dan maar één middel over: STAKEN!!!

En zij gaan dan ook in staking om hun eis van 50 gulden schoon kracht bij te zetten. De direktie van Smit-Internationale daagt dan 16 stakende werknemers voor het gerecht, in de verwachting daardoor de staking te kunnen breken.

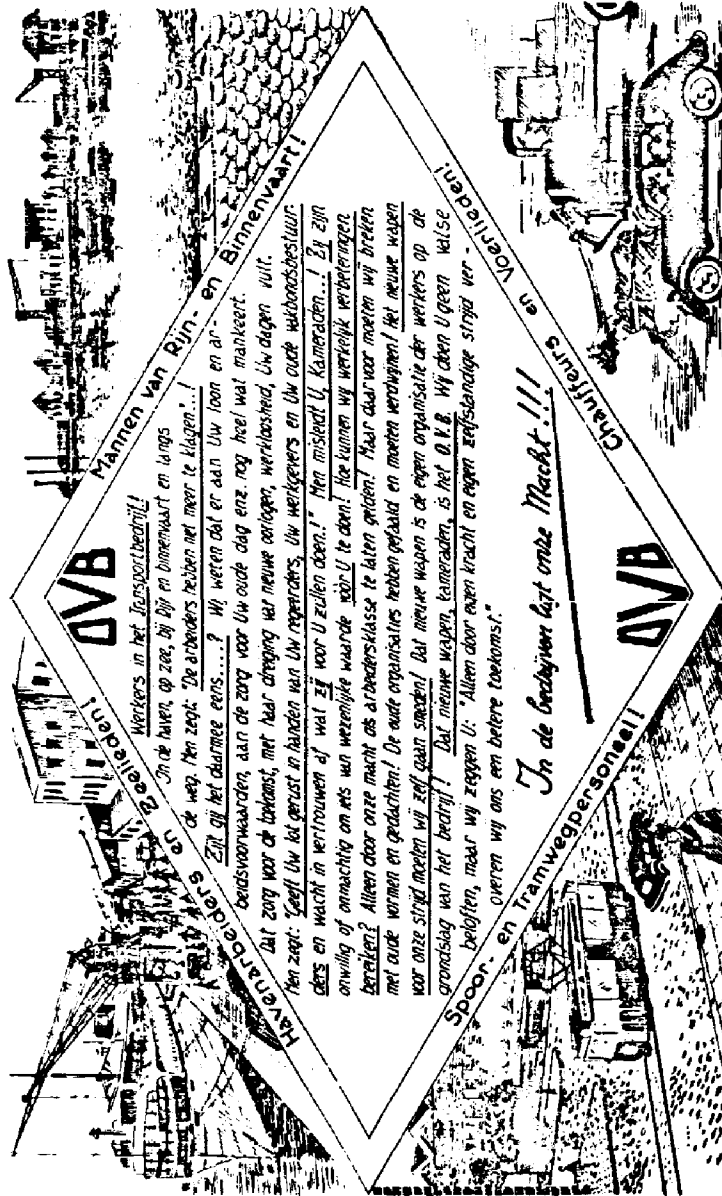
Zoals was te voorzien stelt de rechter Smit-Internationale in het gelijk en verzoekt de stakers weer aan het werk te gaan, op straffe van een dwangsom van 500 gulden voor elke stakingsdag.

De overige stakers nemen dit niet en verhinderen de 16 "veroordeelden" het werk te hervatten. De staking gaat dus door, maar heeft inmiddels een grimmig karakter gekregen.

PRACHTIGE SOLIDARITEIT

Uit solidariteit met deze staking gaan verschillende stukgoedbedrijven in de Rotterdamse haven plat. Maar daarbij blijft het niet. De havenarbeider, het wachten op hun eigen CAO allang moe, breiden de staking uit onder het motto dat acht maanden wachten op een CAO meer dan genoeg is.

Nadat het in de afgelopen jaren een aantal aktiekomitee's niet was gelukt om akties van de grond te krijgen, lukte dat nu wel. Deze aktie was er op gericht alsnog verbeteringen aan te brengen in de CAO die de erkende bonden van FNV en CNV op het punt stonden met de werkgevers af te sluiten.

Bij het begin van de staking waren er twee aktiekomitee's die een hoofdrol speelden, n.l. het aktiekomitee van Schultz en v.d.Zanden, welk komitee ook een belangrijke rol speelt bij de akties van de sleepbootbemanningen, en het aktiekomitee dat Jim Stavinga als woordvoerder heeft. Deze twee komitee's kregen al in het begin van de stakingen onenigheid over de vraag wie nu de leiding van de akties op zich zou nemen. Besloten werd te komen tot de vorming van een breed opgezet aktiekomitee, bestaande uit bijna 80 vertegenwoordigers uit alle Rotterdamse havenbedrijven, met als woordvoerders Flip Schultz, Georg Klaassen (bekend van de staking in 1970) en Jim Stavinga. De eenheid onder de stakers was daarmee hersteld.

Het aktiekomiteeslaagde er binnen een paar dagen in om het grootste deel van de Rotterdamse stukgoedhaven plat te krijgen. Geëist werd, afsluiting op korte termijn van een CAO waarin moest zijn opgenomen: f 30.- netto per week bij het basisloon, 5-ploegendienst in plaats van 4 voor de kontinu, pensionering bij 60 jaar, 25 vakantiedagen per jaar, een 35-urige werkweek en een ongezuiverde prijskompensatie. Daarbij dient te worden herinnerd aan het feit dat deze eisen al op FNV-vergaderingen, in november 1978, naar voren waren gebracht bij de bespreking van CAO-voorstellen. De FNV-bestuurders van de Vervoersbonden brachten die eisen echter niet op de onderhandelingstafel, omdat men zich diende te conformeren aan het arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV.

De resultaten waren er dan ook naar; een loonsverhoging van f 4.80 bruto per week, 22 vakantiedagen en vervroegde uittreding bij 63 jaar. Per referendum, ook weer alleen onder FNV-leden, werd dit resultaat van de tafel geveegd. De FNV-bestuurders noch de werkgevers wisten nu nog, wat men daarmee aan moest en de nieuwe CAO liet dan ook maanden op zich wachten. Zelfs werd er niet of nauwelijks meer over gesproken, totdat dan plotseling de vlam in de pan sloeg en er weer leven kwam in de onderhandelingsprocedure.

Indmiddels ging de strijd in de haven door; ongekende posters-activiteiten aan de bedrijfspoornten en tot tweemaal toe een grote demonstratie naar de werkgevers kantoren en het kantoor van de Vervoersbond-FNV. Geprobeerd wordt, bedrijven die nog werken, zoals de ECT en de GEM, over te halen zich bij de staking aan te sluiten. In Amsterdam en Vlaardingten vinden solidariteitsakties plaats, meestal van 24 uur.

Na een week van harde strijd komen er drie nieuwe eisen bij; betaling van f 500.- voor de reeds opgelopen achterstand in loon, doorbetaling van de gestaakte uren en openstelling van de weerstandskassen die door de leden-arbeiders zijn gevuld. Een referendum wordt bij voorbaat afgewezen en gesteld wordt dat alle arbeiders uit de betreffende bedrijven over hun CAO dienen te beslissen.

MASSALE SOLIDARITEIT EEN NODDZAAK

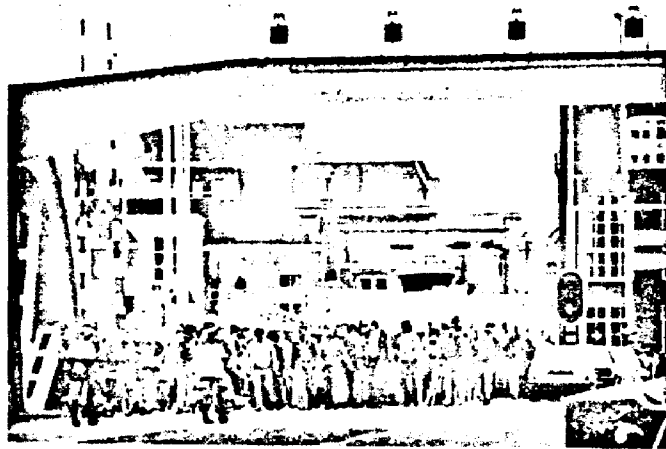
Vanuit Rotterdam-Spangten gaat een breed-opgezet solidariteitskomitee steun aan de stakers verlenen. Er wordt gewerkt met stakingslijsten, brood en koffie maar ook soep worden 24 uur per dag aan de stakende posters verstrekt. In zeer korte tijd wordt veel geld bijeen gebracht. Er worden overal manifestaties en bijeenkomsten belegd waar velen zich spontaan melden om hun steentje bij te dragen.

Het OVV betaald aan het einde van de eerste stakingsweek aan zijn leden-stakers een uitkering van 50 gulden per dag voor gehuwden en 45 gld. voor ongehuwden.

De strijd verhardt zich met de dag en massavergaderingen van stakers op het Afrikaanderplein trekken steeds meer aanwezigen.

Wederom daagt Smit-Internationale het sleepbootpersoneel voor de rechter, 480 man, en de woede van de sleepbootmensen stijgt tot het kookpunt. Men stelt aan de direktie het ultimatum het kort geding tegen de kollega's in te trekken, zo niet dan zullen harde akties volgen. De direktie kiest eieren voor haar geld

en trekt het korte geding in maar gaan nu tot een andere tactiek over. De Vervoersbond FNV en Smit-Internationale tezamen proberen via een "uitleg" over de nieuwe CAO, de stakers te overreden toch weer aan het werk te gaan. Die uitleg komt neer op een verdraaiing van de feiten en heeft tot resultaat dat het kantoor van Smit-Internationale voor enkele uren wordt bezet. De bezetting wordt door de Mobile Eenheid van de Rotterdamse politie, na goedkeuring van burgemeester v.d.Louw, met geweld opgeheven.

NIEUWE OVEREENKOMST OOK AFGEWEEZEN

In feite wordt er geen enkele reële poging gedaan het konflikt op te lossen en datzelfde geldt ook voor de situatie in de haven, waar men de arbeiders een nieuwe, voorlopig akkoord voorlegde van een jammerlijkheid, dat het onmiddellijk door de havenarbeiders werd afgewezen. Dit voorlopig akkoord luidde als volgt: f 28.50 bruto per week erbij, 23 vakantiedagen, pensionering bij 62 jaar en de al eerder genoemde f 4.80 bruto, dit alles in te gaan per 1 juli 1979 in plaats van op 1 januari 1979.

De bedrijfsledengroep van de haven, waarin alleen onbezoldigde bestuurders zitten, pikten dit niet en trokken naar het hoofdkantoor te Utrecht. Door de blijvende halstarrige houding van het federatie-bestuur bedankten negen Rotterdamse bestuurders voor hun functie. De federatieraad zou "via een referendum" deze kwestie aan de leden voorleggen.

Niet alleen vanuit FNV-ledenkring krijgen de stakers steun. De Amsterdamse havenarbeiders worden met kunst- en vliegwerk aan het werk gehouden, maar men kan toch niet voorkomen dat ook daar regelmatig solidariteitsakties ontstaan. De eensgezinde werkgevers- en vakbondstop slaagt er niet in de Rotterdamse en Amsterdamse havenarbeiders tegen elkaar uit te spelen.

Maar het waren toch de Rotterdamse havenarbeiders die hun zware strijd zelf tot een goed einde moesten zien te brengen, en die strijd was des te zwaarder voor de mensen die het zonder enige stakingsuitkering moesten doen. Het verstrekken

van "voedselbonnen" door het stakingscomitee brengt nauwelijks verlichting en een aantal arbeiders wordt zodoende gedwongen (vooral gezinnen met kinderen) weer aan het werk te gaan. Dit maakt de doorstakenden nog onverzettelijker en de atmosfeer nog grimmiger. Havenarbeiders en sleepbootbemanningen houden op nieuw een mars, nu naar het stadhuis, om hun eisen kracht bij te zetten maar vooral om hun afkeer te uiten over het brute politie-optreden.

Maar nog steeds blijken en blijven v.d.Louw, de FNV, het CNV en de werkgevers doof, ja, het CNV besluit zelfs aan zijn leden een voorschot van 250 tot 500 gulden uit te betalen als zij willen gaan werken.

Om de stemming onder de stakers te peilen besluit het aktiecomitee een besloten vergadering voor alleen stakers uit te schrijven. Tijdens die vergadering op 14 september om twee uur in het Feijenoord-stadion wordt besloten met de staking door te gaan. Van de 2450 aanwezigen stemden 1750 vóór, 666 tégen bij 15 onthoudingen. De rest was ongeldig.

BREKERS VAN ALLE KANTEN

Dan is het de SVZ die weer met een nieuwe poging komt; men deelt mee aan diegenen die bereid zijn weer aan het werk te gaan, een voorschot van duizend tot vijftienhonderd gulden te betalen. De politie gaat de werkwilligen beschermen en de zogenoemde "dweilploegen" wordt het werken belet, en niet meer bij de bedrijven toegelaten. Sommigen proberen het toch, maar de Mobile Eenheid van de politie treedt dan keihard op, zoals bijvoorbeeld bij het Unit-Centre en bij de ECT waar vrouwen en kinderen een barrikade hebben gevormd. De politie arresteert vijf van de aktievoerders als verdachten van geweldpleging. De stakers nemen dit niet en voor de tweede keer trekken zij naar het "rode" stadhuis om hun afkeer van het politie-optreden te uiten. In massale spreekkoren wordt de vrijlating van de vijf gearresteerden geëist.

Dan zet de FNV de beslissende aanval in om de staking te breken. De 4500 leden van de FNV kunnen een voorschot krijgen als zij weer aan het werk gaan en vele stakers worden door geldnood, gedwongen op dit aanbod in te gaan. Nog gaat de strijd door, maar als dan de FHV zich uit het stakingscomitee terugtrekt is de eenheid in het komitee verloren gegaan. Onduidelijkheid blijft er bestaan over de vraag of Stavinga zelf uit de FHV is gestapt of dat hij is geroyeerd.

HET BITTERE EINDE, MAAR DE STRIJD MOET DOORGAAN

Maar het is gedaan met de staking. Op zaterdagmorgen 22 september, op het bijna histories geworden Afrikaanderplein Rotterdam-zuid, vraagt het aktiekomitee aan de stakers ermee te stoppen. Gevraagd wordt om maandagmorgen 24 september eensgezind weer aan het werk te gaan, omdat er geen mogelijkheden meer zijn de strijd voor loon- en arbeidsvoorwaarden voort te zetten.

"Wij zijn er eensgezind uit gegaan, wij gaan er ook weer eensgezind in. Maar de strijd moet doorgaan," zijn de laatste woorden van aktieleider Flip Schultz. En op die ochtend van de 24e september gaan de arbeiders weer de bedrijven in.

De sleepbootarbeiders staken door!! Hun eisen hebben zij inmiddels moeten wijzigen in f 28.50 bruto per week, vergoeding voor de gestaakte dagen, garantie van de werkgelegenheid en geen strafmaatregelen tegen de stakers.

Smit-Internationale wil niet verder gaan dan f 28.50 vanaf 1 januari 1980.

De strijd wordt keihard doorgezet. Maar ook de werkgever gaat zijn trukendoos open trekken. Plotseling wordt er via de pers bekend gemaakt dat er zeven sleepboten aan het varen zijn. Alom verbazing want het posters-kordon aan de Willemskade is niet doorbroken. Het blijkt dat Smit via een achterdeur enige boten in de vaart heeft gebracht, waarop dubbele bemanningen van werkwilligen werken. Het zijn nieuwe en oude boten die van scheepswerven afkomen, dus niet direkt bij het varend materieel behoren. Dit werkt natuurlijk de agressie in de hand en op de ochtens van 4 oktober kapen een tiental stakers een boot die probeerde aan de Willemskade te meren. Die aktie eindigt met gewelddadig politie-optreden. De staking gaat dan reeds zijn zevende week in een bijna onhoudbare toestand, omdat de stakers zonder uitzondering in ernstige financiële nood komen.

Het OVB is nog steeds de enige organisatie die zijn leden uitbetaald, daarnaast wordt door het stakingskomitee de ergste nood gelenigd door het verstrekken van voedselbonnen en -pakketten. Tevens nodigt het OVB een aantal niet-leden uit om een weekuitkering in ontvangst te komen nemen, die betaald wordt uit een solidariteitsfonds gevormd door afdelingen en leden. Op 6 oktober zit het geschil nog muurvast, maar de vastberaden strijd gaat door.

KONKLUSIE-TREKKEN

Uit al het voorgaande vallen een aantal konklusies te trekken.

Alle arbeiders dienen betrokken te worden bij het afsluiten van een CAO, dus ook anders- en niet-georganiseerden, zodat een rechtmatige en vooral een democratische CAO tot stand kan komen.

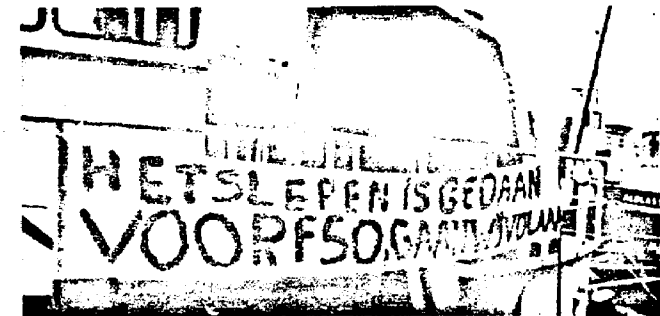
Maar dat betekent dan nog niet dat er dan geen stakingen meer verwacht kunnen worden. Want, zoals we al in de aanhef van dit artikel stelden, als alle overleg heeft gefaald dan zal de arbeider van oudsher naar het enige wapen grijpen waarover hij beschikt, namelijk het wapen van de staking.

En zolang er een maatschappij bestaat waarin de arbeider zich ondergeschikt en afhankelijk moet maken aan het kapitaal, zolang zal hij altijd grijpen naar dat wapen om zich te verdedigen tegen dat kapitaal en zijn helpers.

Maar het is dan ook van het grootste belang dat hij, om die strijd met zijn eigen wapens te kunnen voeren, over geld kan beschikken om die strijd tot een goed einde te brengen. Kan hij dat niet dan wordt zijn strijd, zijn staking ontkracht en moet worden opgeheven zonder dat de rechtvaardige eisen zijn ingewilligd.

Het is wel bijna overbodig om vast te stellen dat de arbeiders zich moeten verenigen in hun eigen organisatie, die bij stakingen en akties achter de leden staat en die de strijd van die leden financieel ook mogelijk maakt.

**ARBEIDERS, TREK DE LESSEN UIT DE AFGELOPEN STAKINGEN EN KIEST VOOR DE
JUISTE ORGANISATIE !!!**

HET OVB IN DE STAKINGEN

Het OVB strijdt al reeds jaren voor een algemeen onverkort stakingsrecht. Elke aktie of staking van de arbeiders ziet het OVB als een rechtvaardige noodzakelijke strijd voor een betere maatschappij, waarin de belangen van iedereen gelijk behartigd worden. De strijd van de havenarbeiders en de sleepers was op het scherp van de snede. De tegenstand is enorm geweest en alle intimidatiemiddelen zijn toegepast. Wij zijn niet anders gewend.

Wanneer er echter van veel zijden gezegd wordt, "Deze stakingsakties hebben niet opgebracht wat we ervan gedacht hebben"; dan moet mij van het hart, dat deze stakingen wel heel veel opgebracht hebben.

In de eerste plaats, de enorme inzet en strijdwil van de arbeidersklasse, het opknokken tegen een grote overmacht. De stakersvrouwen die massaal achter hun mannen stonden en daar ook daadwerkelijk voor uitkwamen.

In de tweede plaats de overal spontaan opgerichte solidariteits-komitee's. Het bijeengebrachte geld heeft alle rekords gebroken. De hoofdoorzaak hiervan is geweest, het opzij zetten van vooroordelen en daardoor eensgezinde solidariteit.

In de derde plaats heeft er een mentaliteitsverandering plaatsgevonden, die zeer grote konsekwenties voor de toekomst zullen hebben. Die mentaliteitsveranderingen moesten toch eens komen. De arbeidersstrijd is altijd een verdeelde strijd geweest, omdat er te veel politieke belangen meegespeeld hebben. De opvatting dat eenheid het belangrijkste is heeft in deze stakingen bij de bedrijfsarbeiders een doorbraak gevonden.

Eenheid op de bedrijven is het begin, verbonden eenheid van alle arbeiders moet daaruit voortvloeden. Lidmaatschappen of geen lidmaatschappen kunnen en mogen die eenheid niet in de weg staan. Moet er beslist worden over het goedkeuren van een CAO, dan moet iedereen daarover kunnen beslissen en niet alleen een bepaalde groep die in alle gevallen een minderheid betekent.

Het OVB heeft vanzelfsprekend haar leden op alle mogelijke manieren gesteund. En niet alleen haar eigen leden maar ook andere die in moeilijkheden kwamen te verkeren. Vanuit het gehele land hebben de OVB-leden en afdelingen, alsook de diverse bedrijfsorganisaties hulp geboden en de staking in z'n geheel gesteund. Direkt na het oprichten in Rotterdam van een algemeen solidariteits-komitee heeft het OVB 3000 gld. gestort. Daarna zijn tientallen havenarbeiders en sleepbootmensen, ongeacht hun georganiseerdheid, gesteund uit de solidariteits-pot. Enige honderden nieuwe leden zijn toegetreden, zonder het recht op een uitkering uit de Centrale-Weerstands-Kas. In gesprekken met hen is duidelijk geworden dat zij zelf zeggenschap willen hebben over zaken die hen aangaan. Zij willen niet

gestuurd en gebruikt worden door een burokratische top, maar zelf beslissen. Het duidelijkste bewijs dat deze opvatting juist is hebben Kok, Groeneveld, Eldik enz. na afloop van de havenstaking bevestigd. Plotseling zijn deze mensen crachter gekomen dat er geen arbeidsplaatsen bijkomen maar er steeds meer afgaan. De winsten zijn enorm gestegen en de geloofwaardigheid van regeerders en werkgevers moet opnieuw onderzocht worden. Deze totale ommekeer is te danken aan de strijdwil van de arbeiders en zij laten zich niet meer besodemieteren.

Het OVB heeft reeds zeer lang in woord en geschrift aan de orde gesteld dat deze lieden nooit geloofwaardig zijn. Er is altijd al een spelletje via deze heren gespeeld die nu eindelijk eens tot andere gedachten blijken te komen, al is dit maar voor de buitenwacht.

Tijdens akties of stakingen is de druk van de achterban veel groter dan in rustige tijden. Het is dan ook te verwachten dat de uitspraken van nu weer langzaam gaan verwateren. Het is noodzaak de strijd tegen de verslechtingen en de aanslagen op lonen en arbeidsplaatsen, warm te houden.

Het OVB heeft vóór en tijdens de stakingen de enigst juiste houding aangenomen die een arbeidersorganisatie betaamt. De Federatieve Havenvakvereniging, die haar leden uitsluitend in de haven heeft, kan echter ook terugzien op een uitstekende houding tegenover haar leden, door alle krachten en financiën voor hen in te zetten. Het is echter wel een waarheid als een koe, dat meerdere bedrijfsorganisaties tesamen een veel grotere weerstand kunnen bieden tegen het kapitaal van de havenbaronnen.

ERKENNING

Vele arbeiders hebben tijdens de laatste perioden van arbeidsonrust toenadering gezocht tot leden en/of bestuurders van het OVB, en zich ook tot dezen gewend om inlichtingen omtrent de structuur van het OVB.

Onder deze arbeiders waren er steeds die het bezwaarlijk achten dat het OVB niet behoort tot die vakbonden, die aan de onderhandelingen mogen deelnemen. Dus, wat men niet "erkend" noemt.

Vanaf deze plaats willen wij deze mensen er op wijzen, dat het OVB geen vakbond is zoals de apparaten die thans in dienst van de staat worden gebruikt. Evenmin behoort het OVB tot de groep van "kategoriale" vakbonden.

Ook deze zijn niet "erkend", niet door de regering maar vooral niet door de werkgevers.

En dáár gaat het bij 't OVB nu juist om; zou het OVB "erkend" worden, wat dus wil zeggen dat het de van bovenaf vastgestelde spelregels zou aanvaarden, het OVB een waardelose strijdorganisatie voor de arbeiders zou worden.

Vooraf dit laatste is bij de houding van veel kategoriale vakbonden nooit duidelijk naar voren gekomen. Veel van deze bonden hebben de klassestrijd afgezworen. Er zijn er wel bij die bereid zijn strijd te voeren, maar dan gaat dit altijd om een groepsbelang en niet om het geheel.

Het OVB echter, heeft het ondeelbare belang van de gehele arbeidersklasse als richtlijn voor de te voeren strijd gesteld. Door de bezittende klasse is het OVB steeds erkend als de meest gevaarlijke tegenstander, wanneer allerlei verslechtingen in ons economies leven dreigen te worden doorgevoerd.

De algehele klassestrijd is voor ons het enige middel om tot ons doel te geraken. Als het OVB streeft naar "erkenning", dan is het de erkenning door de arbeidersklasse. Het OVB stelt zich geheel en al in dienst van die arbeidersklasse in haar strijd voor een wereld van vrede en welvaart.

Een strijd die gevoerd moet worden in en op de bedrijven!!

Aanmeldingsformulier

aan administratie: Mathenesserlaan 385, Rotterdam.

Ondergetekende

Adres

Woonplaats

Geboren

Beroep

Werkgever

Geeft zich op als lid. Handtekening

O.V.B.

Inlichtingen:

MATHENESSERLAAN 385 - ROTTERDAM

Alkmaar,	v.d.Woudestraat 61	119171
Amsterdam,	Orteliusstraat 147	162904
Arnhem,	Voorbroodstraat 24	420859
Bergen op Zoom,	K.Frederikastraat 13	37011
Delfzijl,	Ploeg 76	26538
Dordrecht,	W.Marisstraat 4	133380
Eindhoven,	Korenbloemstraat 9	112638
Enschede,	Rietmolenstraat 42	323952
Geleen,	Napoleonbaan Noord 86	49913
Groningen,	J.B.d.la Failliestraat 50	136381
Den Haag,	Vissershavenstraat 41	553705
Den Helder,	Achterbinnenhaven 49	12531
Hoogeveen,	Knijpslaan 3	96729
Katwijk,	J.van Galenstraat 21	71781
Leiden,	Joubertstraat 19	140502
Middelburg,	Sloestraat 16	
Nwe Pekela,	Meidoornlaan 22	6141
Noordwijk,	Dan.Noteboomstraat 24	13702
Oss,	Vlaskhoekstraat 15	26592
Gude Horne,	Tjongervallei 10	389
Ouwerkerk (Z),	Zuidstraat 20	2645
Ridderkerk,	Spuistraat 457	11250
Rotterdam,	Mathenesserlaan 385	775609
Schiedam,	Am.van Solmstraat 9	730188
Strijen,	Julianastraat 21	1885
Tiel,	Lijsterbesstraat 2	18547
Tilburg,	Akkerstraat 77	432812
Utrecht,	van Alphenstraat 20	
Veendam,	Bovenwesterdiep 64	15834
Vlaardingen,	J.de Wittstraat 95b	706712
Vlagtwedde,	Marijkestraat 7	
Wassenaar,	Rozensteinstraat 18	10323
Wieringen,	Westerlanderweg 44	Hippo.
IJmuiden,	Trompstraat 203	16307
Zaandam,	Gov.'t Hoenstraat 6	177020
Zwolle,	Pr.Hendrikstraat 16a	

Kontakt-adressen OVB jongeren

Amsterdam,	Jac.van Lennepstraat 359	
Enschede,	Janninkweg 166	314050
Groningen,	J.B.d.l.Failliestraat 33b	132083
Leiden,	Wisselweg 5	
Scheveningen,	Vissershavenstraat 41	
Schiedam,	Postbus 426	
Tilburg,	Oude Dijk 6	
Nijmegen,	Rijksstraatweg 211a	(Beek)

212.135.466 '79
Ro

FINANCIEEL VERSLAG

Hieronder volgt het financieel verslag van de penningmeesters van het stakingscomité van de sleepbootbemanningen.

De overweldigende solidariteit in het gehele land heeft het mede mogelijk gemaakt, de strijd tot een goed einde te brengen.

Door die enorme solidariteit was het stakings-comité in staat, de stakers voedselbonnen en uitkeringen te verstrekken.

In het bijzonder is de solidariteit ontvangen van de werkers uit bedrijven en instellingen en van vele leden en kaderleden van de vakbeweging.

De ontvangen solidariteit is een unieke gebeurtenis geweest, waarbij onze dank uitgaat naar allen in het hele land, die daar aan bijgedragen hebben.

Dit financieel verslag betreft de inkomsten en uitgaven, die contant zijn afgehandeld en welke via de ABN rekeningnummer 50 00 30 820 gelopen zijn.

Tijdens de staking van de sleepbootbemanningen zijn meerdere gironummers in omloop geweest, waarvoor wij geen verantwoording kunnen nemen, omdat we niet beschikken over een inzicht in de inkomsten en uitgaven van deze nummers.

Het betreft hier;

gironummer 1919286 t.n.v. A. v.d. Zwan te Vlaardingen en
gironummer 3337800 t.n.v. penningmeester SP te Rotterdam.

december 1979,
de penningmeesters.

Financieel verslag stadsleepdiensten per 27 - 11 - 1979.

INKOMSTEN

Via bank en contant binnengekomen giften.

Haven-comité	f	50.000,--
CPN afdelingen uit het land	f	20.536,--
SP	f	26.000,--
Onbekenden en uit bus en emmer	f	4.168,11
NVB	f	906,70
Via steunlijsten en bank	f	64.012,47
Van havenarbeiders uit diverse kantines	f	2.757,76

Totaal f 168.381,04
=====

UITGAVEN

Diverse kantoorbehoeften	f	88,25
Bloemen Stella Maris en Trefcentrum	f	110,--
Medicijnen	f	114,--
Folders, ultimatum, moties	f	33,25
Cadeau Trefcentrum	f	28,--
Draagtassen voor appels	f	50,--
Transportkosten caravan	f	250,--
Zaalhuur Larenkamp	f	68,--
Onkosten auto hr. J. Venis	f	560,--

Uitbetaling aan de stakers

1 x 2 bonnen à f 50,-- aan 364 mensen	f	36.400,--
2 x 1 bon à f 50,-- aan 373 mensen	f	37.300,--
1 x f 100,-- aan 403 mensen	f	40.300,--
1 x f 400,-- aan 122 ongeorganiseerden	f	48.800,--
7 x f 550,-- aan georganiseerden, die niet werden uitbetaald door de Vervoersbonden, omdat zij deel uitmaakten van de stakingsleiding	f	3.850,--
Kas/bank saldo per 27 - 11 - 1979 "	f	429,54

Totaal f 168.381,04
=====

") Banksaldo reeds gecorrigeerd met f 500,-- welke in de opstelling is verwerkt.

-2-

Van onderstaande organisaties, groepen of personen ontvingen we geldelijke bijdragen.

Initiatiefgroep Bestek'81 moet van de baan.
Gebroeders Schoonrok (SIH).
Advocatencollectief Rotterdam.
Leraar academie A. de Haan, Eindhoven.
Hessel Vermeulen.
Willem de Lang.
Opgehaald in de zaal Trefcentrum.
G. Scholten.
Huib Visser.
Sociale academie Rotterdam.
Komité Handen af van de sociale uitkeringen.
Steunkomité Utrecht.
Overheidspersoneel te Amsterdam.
Amstelveen.
Stafleden partiële opleiding te Amsterdam.
ABOP-bestuur te Den Haag.
Steunlijsten Nijmegen.
Toneelgroep Proloog.
Internationaal Instituut voor sociale geschiedenis te Amsterdam.
Spaarpot Carla Baljon (een jeugdige sympatisante).
Rob van Doorn.
INO ploeg 1.
INO ploeg 2.
Hr. den Hertog (havenarbeider).
Sol. lijst van Jan Volkers.
SLF te Leiden.
Personeel NEM, HCW en ADLER te Leiden.
M. en W. de Boer.
Kath. Hogeschool te Tilburg.
Mevr. Kooyman.
Nico Hykoop.
Gep. machinist sleepboot INO.
Giften aan de wal opgehaald.
Hr. Dupain.
Steunlijst mevr. v.d. Ham, Ommoord.
Een sleepbootman van Wilton.
Steungroep Twente.
Gep. kapitein Sleewits.
C. van As, Poortugaal.
Hr. v. Brunia, Woerden.
Fam. Kuypers.
Hr. Touwslager, Rotterdam.
Willem Gomes, Heiloo.
Cultureel Centrum (Kameleon).
Opgehaald langs de weg.
Zangkoor Morgenrood.
Hr. B.H. Motta.
Opgehaald door Proloog.
Dirk Blom Amsterdam.
Vrije Universiteit, Amsterdam.
Popfestival.
Aktiecomité Binnenvaart.
L. Waayers.
Fam. Baljon.
Kerkgenootschap Eklesia, Zaanstad.
Inwoners Rotterdam.
Theo Thijssenschool, Schiedam.
Hr. S. Smit, ex havenloods, Kaapstad.
Amsterdamse bouwvakkers.

John v. Heistik.
Hr. van Stappen.
Hr. D. Monjé.
Welzijnswerkers Delft.
Calvé-personeel te Delft.
Hr. Snijder.
Van de huisvrouwen (volksdansen).
Schoolklas uit de Kinkerbuurt, Amsterdam.
Bemanningslid van de Smitloyd 16.
Machinist van Smit-Internationale.
Hr. A. de Vries.
Personeel Psych. ziekenhuis "Sancta Maria" te Noordwijkerhout.
Heren Korpershoek en de Wolde.
Een binnenschipper.
Hr. Nijssen.
WAO en AAW belangengroep Limburg.
Opgehaald in café de Graaf.
Huisvrouwen te Amsterdam.
Opgehaald in Pendrecht.
Café La-Vie.
Rijn v.d. Horst.
Bij de Spido.
Lijnbaan aktie.
Landelijke steunlijsten.
Personeel Heineken, Zoeterwoude.
Marokaanse pensionbewoners te Leiden.
Market Leiden.
Vrouwenprogramma Duscus.
Watersportvereniging Union en kapitein Schenk.
Ploeg sleepboot INO.
Cultureel werkers clubhuis de "kameleon".
vier mederwerkers een dag salaris afgestaan.
Medewerkers buro Rechtshulp te Rotterdam.
Personeel Scholten Honig, Koog aan de Zaan.
D.J. Hermes, Nijmegen.
Discus, Rotterdam.
J.W.M. Rouweler, Zaltbommel.
Machinist G. Scholten, de rest van zijn salaris.
Opgehaald langs de deur in IJmuiden.
Buurthuis de Akker, Amsterdam.
Hr. A. Prinsen, Scheveningen.
Hr. L.F.W. Adriaenssen te Amsterdam.
Buurvrouw van Diggele.
FHV Rotterdam.
Hr. Staanbakkers.
Mevr. Hensen van overleden kapitein Hensen.
Hr. Heiblager.
Bouwvakkers te Rotterdam.
Hr. W. Vorstenbos (Chengas).
Machinist Europoort, M. Bijl.
Roden Morgen.
Werkende Jongeren Centrum "METRO", Eindhoven.
Sociale academie POPA, Amsterdam.

FINANCIIEEL VERSLAG

Hierbij volgt het financieel verslag van de financiële commissie van het Gezamenlijk Aktiecomité.

De overweldigende solidariteit in het gehele land heeft het mede mogelijk gemaakt, de strijd tot een goed einde te brengen.

Door die enorme solidariteit was het aktiecomité in staat, de stakers voedselbonnen te verstrekken.

In het bijzonder is de solidariteit ontvangen van de werkers uit bedrijven en instellingen en van vele leden en kaderleden van de vakbeweging.

De ontvangen solidariteit is een unieke gebeurtenis geweest, waarbij onze dank uitgaat naar allen in het hele land, die daar aan bijgedragen hebben.

Dit financiële verslag betreft de inkomsten en uitgaven, die contant zijn afgehandeld op Sarto en welke via de Spaarbank Rotterdam, rekeningnummer 1913068 gelopen zijn.

Tijdens de staking is nog een gironummer in omloop geweest van het Rotterdamse Solidariteitscomité, n.l. gironummer 1550805 t.n.v. J. Stavinga te Rotterdam.

De financiële commissie beschikt niet over een voldoende inzicht in de inkomsten en uitgaven van dit nummer en kan daarvoor geen verantwoording nemen.

Wel is bekend, dat nu nog f 20.188,87 op dit gironummer staat, wat nog steeds niet aan de financiële commissie is overgedragen.

FINANCIIEEL VERSLAG PER 31-12-1979

INKOMSTEN

via privérekening J. Verweijmeren	1.300,65
via Sarto	138.640,33
gift Proloog	2.437,--
rechtstreeks via penning- meester CPN, distrikt Rotterdam, uit een aantal afdelingen en distrikten	33.029,28
rechtstreeks via penning- meester solidariteits- comité Rotterdam	46.500,--
rechtstreeks via Spaar- bank	155.900,27
totale inkomsten	377.807,53
havenaktie	=====

UITGAVEN

voedselbonnen	231.175,--
eindstand, uitgekeerd aan havenwerkers	
gift aan sleepbootstakers voor steunuitkering	50.000,--
voedselverstrekking aan posters tijdens staking	15.083,--
benzinevergoedingen organisatie, dweilploegen, voedselploegen enz.	12.213,12
diverse onkosten w.o. zaalhuren, Feijenoord- stadion, geluidsinstal- laties, drukwerk enz.	26.707,34
nog in kas:	
kas	2.212,15
spaarbank	40.416,72
bestemd voor aktiekranten, openbare vergaderingen, proceskosten en ev. akties in 1980	-----
totaal	377.807,53
	=====

OPMERKINGEN

Bij de f 46.500,-- van het Rotterdamse solidariteitscomité moeten opgeteld worden een aantal giften die direkt bij Sarto zijn afgegeven en in het overzicht onder "Sarto" zijn verwerkt.

Dus totaalafdracht solidariteitscomité	46.500,--
rechtstreeks bij de penningmeester	12.000,--
via Sarto	2.125,75
steunlijsten	3.157,50
2 collectes	800,--
	250,--

totaal	64.833,25
	=====

Spaarbank saldo (niet verwerkt in overzicht) 145,50
dit bedrag stond reeds op de rekening vanaf
de oprichting van het Comité Rotterdamse
Havenarbeiders.

In totaal is f 231.175,-- uitgekeerd aan voedselbonnen.

De uitkering van voedselbonnen is gestopt op het moment dat het saldo onder de f 20.000,-- kwam, en er in het comité besloten was een dergelijk bedrag te reserveren voor de nasleep (bijv. proceskosten) van de staking.

Na de stopzetting van de uitkering van voedselbonnen kwam er nog een gift van de P.S.P. à f 10.000,-- binnen en is er nog ± f 10.000,-- binnengekomen op steunlijsten, die in het hele land uitstonden.

Dit is de verklaring van het hoge eindsaldo van f 40.416,72.

Door het comité is een besluit genomen, dat het geld alleen gebruikt zal worden voor acties van arbeiders.

Hieronder volgt een globaal inzicht, waaraan de financiële solidariteit is besteed.

VOEDSELBONNEN - Hoeveel mensen hebben er gebruik van gemaakt?

2.854 gezinnen ontvingen ondersteuning van het comité, één maal of meerdere malen. De bedragen varieerden van f 50,-- tot f 125,--, al naar gelang de gezinssamenstelling en woonsituatie. Voor de uitreiking van de voedselbonnen was een groot aantal mensen ingezet, waaronder een groot aantal vrouwen van het comité "Vrouwen solidair met havenarbeiders". Van iedere uitreiking is er administratië bijgehouden, zodat er controle was, hoeveel er uitgekeerd was en wanneer die uitkering plaatsvond.

De uitkering was opgezet om mensen (gezinnen) die in ernstige financiële moeilijkheden kwamen, te helpen, dus niet als een regelmatige uitkering voor elke staker.

Dankzij de overweldigende solidariteit van alle werkende mensen uit alle hoeken van het land, hebben we zovelen kunnen helpen.

Dat sterkt ons in de strijd die we de komende jaren nog zullen moeten voeren.

BENZINEVERGOEDINGEN

Volgens benzineboek, bijgehouden op Sarto.

Er zijn benzinevergoedingen gedaan voor ongeveer 100 personen (eenmalig of meerdere malen).

Een havenstaking is vooral een mobiele aangelegenheid (denk maar aan voedselvoorzieningen, dweilploegen, geluidswagens enz.), centrale berichtgeving aan Sarto, "Er is daar en daar iets aan de hand".

Benzinevergoedingen werden gegeven op bon of tegen kwitantie, met controle op datum.

VOEDSELVOORZIENING POSTERS

Uitgereikt zijn: pakjes brood 4.000 stuks (4 sneetjes per pakje = 16.000 sneetjes)
soep in 4 soorten = 20 grote gamellen
duizend liters koffie zijn er doorgegaan
ook nog 10 pakjes shag voor de bezetters van SHB gebouw.

Toelichting op eindoverzicht

De financiële kascontrolecommissie is op vrijdag 2 en zaterdag 3 november bijeengewees. De commissie heeft uitvoerig de bij het overzicht behorende stukken en uitgavenstaten bestudeerd en in goede staat bevonden.

De financiële commissie van het Gezamenlijk Aktiecomité;
J. Beer, P. Boot, J. Borselaar, C. Mathijssen en J. Verweijmeren.

Van onderstaande organisaties, groepen en personen ontvingen we financiële en morele steun.

- Bewonersgroep Steerenwijk, Nijmegen
- Initiatiefgroep van Filmers
- Filmschrifters
- Bewoners Huurverlaging Bijlmermeer, Amsterdam
- NVB afd. Oud Zuid, Amsterdam
- Sjaloom Odiik
- NVB afd. Costerpark, Amsterdam
- Bijlmercomité Eestek'81 moet van de baan
- Kaderleden Vakbond v.d. Vrije Universiteit, Amsterdam
- ABVA Vrouwen, Amsterdam
- SVEM Den Haag
- VJV Valkenburg
- WAO groep ex-mijnwerkers WAO, Heerlen
- CPN afd. Nieuw Charlots
- CPN Hellevoetsluis
- CPN Schiedam
- CPN Dordrecht
- ANJV afd. Delft
- ANJV afd. Limburg
- Personeel Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds
- CPN Arnhem
- Bewoners Stadion Concertgebouw
- Steuncomité Amsterdam
- Comité Vermisten in Chili in Hongerstaking
- Bouwbond NVV Amsterdam
- CPN afd. Vruchten, Den Haag
- Bouwboukt Nieuw Waldeck, Den Haag
- Papaatboer Vrienden en Minor
- Bezitters Universiteit Amsterdam
- Personeel Ketjen, Amsterdam
- 41 juristen
- Bouwvakkers Landelijk Beraad
- Bewoners voor Arbeiders Zelfbestuur
- Kreatum Utrecht
- Maagdenhuis
- OR leden ADM, NDSM en Mobil Oil
- Bouwvakkers OBA
- Kaderleden vrouwengroep ABOP, Amsterdam
- Solidariteitscomité T.H., Eindhoven
- Papaatboer Broodje Kroket
- KWAN
- Memory Lane Celuidsinstallatie
- CPN Kamerfractie
- Bedrijfsleden NVV, W. ten Kate, Heerenveen
- 21 Bondsraadsleden ABOP
- Kraakcafé "De Vergulde Koevoet"
- Team en Bestuur Welzijnscentrum Afrikaanderwijk
- PSP, IKB, Den Haag
- Wijkorgaan Spaarndam, Amsterdam
- Personeel Cheuron
- CPN afd. Pendericht/Zuidwijk
- Kadervergadering Petrochemie Industriebond FNV
- Solidariteitscomité Rotterdam
- CPN afd. Binnenstad, Den Haag
- Personeel Meikuntje
- De Veulpoepers
- KWJ distrikt Tilburg
- NVB afd. Coesterwolde
- Stichting Advokaten Collectief Rivierenland, Wageningen
- Utrechts Hulpkrachtencomité
- Bredas Socialistisch Koor
- Faculteitsraad Centrale Interfaculteit, Groningen
- ABVA afd. Utrecht, Groep Vrouwen
- Raad van Sociale Akademie De Horst, Driebergen
- Feministische Socialistische Vrouwen. Amersfoort
- Café in Amsterdam
- CPN afd. Kralingen
- CPN afd. Transvaal, Den Haag
- Studenten parttime opleiding personeelswerk, A'dam
- ASVA + personeel Universiteit Amsterdam
- CPN Eindhoven
- CPN Helmond
- CPN Beek en Donk
- CPN Eindhoven
- CPN Breda
- Planologische Dienst Den Bosch
- Vormingscentrum Oestock, Kaatsheuvel
- Bouwplaats Bakker Tilro, Zoetermeer
- CPN Amsterdam
- Landelijk Akkiecomité Sociaal en Cultureel Werk
- CPN distrikt Brabant
- Toneelgroep Proloog, Eindhoven
- NVB Amsterdam Bijlmer
- Bewonerscomité Kattenburg, Amsterdam
- NVB Maastrikt
- Woongemeenschap Plein 14, Amsterdam
- IKB Arnhem
- Twentis solidariteitscomité
- Werkers uit Transvaal, Den Haag
- Onafhankelijk Havenarbeiderscomité, Antwerpen
- Kommunistische Arbeiders Marxisten Leninisten
- Deelnemers Ni-Bom fietstocht
- Personeel T.H., Delft
- ABOP Tilburg
- Medewerkers FNV en aangesloten bonden
- CPN Lelystad
- Bio Medisch Centrum, Maastrikt
- Tam Tam Theater, Maastrikt
- NVB Groningen
- Toneelgroep Werk in Uitvoering
- Ver. Hengelse Sociale Akademie Studenten
- Forma Aktua
- CPN Maastrikt, afd. West
- Peuterspeelzaal "Het Poorije"
- CPN Spijkensse
- Sociale Akademie, Breda
- CPN Laak Spoorwijk, Den Haag
- LAK/LOVEL
- Wijkorgaan Cool
- L.O.A.H.
- Personeel Van de Bergh en Jurgens
- Pet met de Zet
- Aktiegroep Werkloosheid, Wageningen
- Werkgroep Gemeentepolitiek, Beek en Donk Links Af
- CPN distrikt Noord Holland Noord
- CPN distrikt Zeeland
- Vrouwencomité Zierikzee
- CPN Utrecht
- Toneelgroep Sater
- CPN afd. Nieuwe Westen, Rotterdam
- CPN afd. Transvaal, Amsterdam
- CPN Leiden
- Werklozen Leiden
- Personeel Heineken, Zoeterwoude
- Personeel Gemeente Reiniging/Lichtfabriek, Leiden
- ABVA Leiden
- Personeel Leids Volkshuis
- Café Hollandia
- NVB Rotterdam
- Firma de Jong, 48 blikken koffiemelk
- Delfts Buurtwerk Instituut
- CPN Delft
- CPN Den Haag
- ABVA en ABOP leden, Den Haag
- IKB Haantem
- Solidariteitscomité Breda
- CPN afd. Alkmaar
- CPN afd. Brabant
- PSP Den Bosch
- PSP Delft
- ABOP Eindhoven
- Sociale Akademie Den Dommel, Eindhoven
- CPN afd. Capelle a.d. IJssel
- CISCA (Sociale Akademie Amsterdam)
- Eenhedenbond van Turken
- Personeel NKF, Delft
- Personeel PTT, Den Haag
- Kaderleden Vervoersbonden FNV, FHS lokatie
- CPN afd. Duinoord, Den Haag
- ABVA INW
- Nachtloeg Muller en Co., Amsterdam
- CPK afd. Renkum
- Typografen Perscombinatie, Amsterdam
- CPN Amersfoort
- Bestuur Bedrijfsafdeling ABVA, Haarlem
- CPN afd. Lombardijen
- Gronings Steuncomité
- ABVA Bestuursgroep Delta Ziekenhuis
- Universiteitskrant Groningen
- Vrije Muziek
- NVB Gouda
- Solidariteitscomité Alkmaar
- ANJV afd. Amsterdam
- Dienstenbond FNV
- WVC Patienten
- Advokaten Collectief
- Weekblad Nieuws Net
- IKB
- Kallama
- Aktiegroep Nieuwe Westen
- Bouwvak Comité, Amsterdam
- Diskus
- Personeel Bronswerk Feijenoord
- Personeel Brown Boveri
- Wijk en Dienstencentrum, Den Haag
- Landelijk Vrouwenberaad
- BOM, Den Haag
- LOB
- ANCB
- CVS
- Werklozen Belangen Vereniging, Rotterdam
- SP
- Ambtenaren Stadsvernieuwing, Rotterdam
- Amsterdamse Haven
- KWJ
- JAC Amsterdam
- WAO Comité
- Orkest Eigen Hulp
- PSP Epe
- BRAS - Sociale Akademie Rotterdam
- N-Bom Comité, Rotterdam
- Vormingscentrum Delft
- 2 bouwbedrijven Brabant
- Christenen voor Socialisme
- Progressief Beleid
- CPN afd. Hilleshuis
- CPN afd. Bloemhof
- Industriebond NVV, afd. Jubbega
- KWJ Rijnmond
- NVB afd. Tilburg
- PSP afd. Vlaardingen, Amsterdam, Utrecht, Breda
- Solidariteitsbijeenkomst Amsterdam
- Bureau Rechtshulp, Rotterdam
- KWJ Leiden
- CPN afd. Noord, Rotterdam
- JAC Amsterdam
- Solidariteit Amsterdam

NVB afd. Plantage, Amsterdam
 NVB afd. Jordaan, Amsterdam
 Afdelingsbestuur Dienstenbonden FNV, Delft
 Afdelingsbestuur FNV Bouwbond, Beverwijk
 Algemeen Bestuur VVDM, Utrecht
 De Revolutionaire Bevrijdingsbeweging Suriname,
 Paramaribo

Afdelingsbestuur Bouwbond NVV, Amsterdam
 OR van de Stichting SUK, Utrecht
 PPR Aktiecentrum, Nijmegen
 NVB afd. Den Haag
 VVDM distrikt 11
 PSP afd. Limburg
 PSP afd. Tilburg
 Tijdschrift Revoluon, Nijmegen
 Scholingsgroep Den Haag
 Kunstenaarsorganisatie
 Vrouwendag Amsterdam, Bijmermeer
 Bestuur Bedrijfsledengroep ABVA Gezinsverzorging
 Groene Kruis

Steuncomité IKB KAO
 International Dock Workers Committee Hull, Engeland
 Afdelingsbestuursleden VVDM Oranjekazerne, Schaarsbergen
 Afdelingsbestuursleden VVDM afd. Ossendrecht
 20 ABOP leden, Nijmegen
 Stichting Release, Den Haag
 Wernemers Hervormde Stichting Jeugd en Jongerenwerk,
 Amsterdam

Internationale Solidariteitsbeweging, Den Haag
 Socialistisch Welzijns Collectief, Den Haag
 30 FNV leden, Hengelo
 Redactie Nijmeegs Universiteitsblad
 22 soldaten op herhaling Veldartillerie, Ossendrecht
 Alle Macht aan de Arbeiders, Antwerpen
 Communistische Marokkaanse Arbeiders Nederland
 Bedrijfsledengroep ABVC KABC Vormingscentrum De
 Klinkenberg

CPN Purmerend
 PSP afd. Velsen, Beverwijk, Heemskerk, Catricum,
 Uitgeest

Bedrijfsledengroep v.d. AEVA bij het Inter Universitair
 Instituut, Normen en Waarden in de Samenleving
 Collectief Café De Baas, Vereniging voor Arbeidersbestuur
 Opbouwwerkers Tuinzicht, Breda
 Klachtenbureau Justitie en Politie-optreden, Nijmegen
 Ondersteuningscomité T.H., Eindhoven
 LOG
 Politikologiestudenten Amsterdam
 Coördinatiecommissie v.d. Beweging voor Arbeiders
 Zelfbeheer, Amsterdam

Werkegeenschap De Kritiese Filmers, Breda
 Bestuur BOP Vrouwen, Rotterdam
 Vrouwenhuis Rotterdam
 Medewerkers INW Rotterdam
 Buurthuis De Kameleon, Rotterdam
 Medewerkers De Kargadoor, Utrecht
 Tilburgs Solidariteitscomité "Solidair"
 De Krukhaak, Antwerpen
 P.v.d.A. en J.S. afd. Utingeradeel
 Volkstheater Breda
 Actiecomité Pijlsweerd, Utrecht
 ABOP, Amsterdam
 NVB afd. Staatsliedenbuurt, Amsterdam
 Solidariteitscomité Katendrecht/Afrikaanderwijk, R'dam
 Theatergroep Genesis, Groninger
 Studentenoppositie Markendaal, Breda
 NCSV

Leeman Amsterdam
 Van Egteren, Amsterdam
 Medicon, Amsterdam
 Intervam, Amsterdam
 HBM, Amsterdam
 Van Esteren, Utrecht

Functiegroep SPO
 Ledenraad v.d. Vakgroep Toneel v.d. Kunstenaarsorg. NVV
 Amsterdam

Bond van Dienstplichtigen
 Platform van Democratische Buitenlandse Organisaties,
 Amsterdam

Welzijswerkers Handerwijk
 ANJV afd. Purmerend
 Filmcollectief Amsterdam STAD Journaal
 NVB afd. Noord Friesland
 NVB afd. Lemmer
 77 arbeiders bij de Hoogovens
 NVV Jongerencontact afd. Zeist
 P.v.d.A afd. Nijmegen
 Landelijk Comité "Vrouwen Eisen Werk"
 VVDM afd. Kromhoutkazerne
 VVDM afd. Hojalkazerne, Utrecht
 NVB afd. Utrecht
 NVB afd. Krommenie
 CPN afd. Joure
 Sociale Faculteit Amsterdam
 Huuractiecomité Heerlen
 Vrouwenberaad tegen Bestek '81
 Internationale Solidariteitsbeweging
 EAZ
 Amsterdams Havencomité
 Stichting Kerkelijke Sociale Arbeid der Hervormde
 Gemeenten

Bureau voor Rechtsbijstand, Rotterdam
 't Bokki Jeremi
 Watervogelbuurt
 Woongroep Winkel
 POPA (Sociale Akademie), Amsterdam
 Bezetters FNV Gebouw
 RGO
 Groepspraktijk Bloemhof
 ABOP Delft
 IKB Rotterdam
 IKB Leiden
 Werkers ADM
 Katendrechts Volkshuis
 BAKO
 Medewerkers FNV
 Bondsjongerengroep v.d. dienstenbonden FNV
 Externe Deskundigen Stadsvernieuwing
 ANJV afd. Haarlem
 ANJV afd. Beverwijk
 ANJV afd. IJmuiden
 Landelijk Krakers Overleg
 Zalencentrum Paramount
 Sarto
 Denise Bar
 Bijstandsgroep Laakkwartier, Den Haag
 HTIB Den Haag
 Feministische Socialistische Vrouwen, Rotterdam
 Katholieke Sociale Akademie, Den Haag
 Bouwvakkers Van Wijnen
 Wageninge Studenten Organisatie
 ABVA leden Utrecht
 ABOP afd. Den Haag
 Wijkorgaan Samenwerking in Cool
 De Arend en De Zeemeeuw
 AIN
 Delft Comité tegen Bestek '81
 Utrechts Uniatiefgroep Bestek '81 moet van de baan
 Wijkraad Spaarndammerbuurt
 Karssenberg, Amsterdam
 ABOP + vormingscentrum
 Bouw
 Café De Klok, Delft
 CPN afd. Groningen

CPN afd. Centrum, Utrecht
 Hoofdbestuur ANJV
 Leden Gastarbeiderswinkel; Nijmegen
 PSP afd. Breda
 Solidariteitscomité Amersfoort
 ABOP Nijmegen
 CPN Leeuwarden
 Bedrijfsledengroep ABVA v.d. Katholieke Maatschappelijke
 Gezinszorg
 NVB afd. Joure
 Personeel Staaf en Draadwalserij Hoogovens, Beverwijk
 Staf en Bestuur v.d. Stichting Ideële Kamerbemiddeling
 en Huisvesting, Amsterdam
 WAO/AAW Actiecomité, Amstelveen
 CPN afd. Crooswijk, Rotterdam
 CPN afd. Zuid, Utrecht
 Personeel Billiton
 Vormingscentrum Werkende Jongeren
 Zangkoor Morgenrood, Rotterdam
 Personeel 2e Kamer
 CPN afd. Scheveningen
 CFN afd. Morgenstond, Den Haag
 CPN afd. Overvecht
 CPN afd. Voorburg
 PN afd. Rijswijk
 Smit Loos, Den Haag
 Personeel Lijmfabriek, Delft
 CPN afd. Zoetermeer
 Huurderbelangenvereniging Wereldhaven
 Katholieke Sociale Akademie, Breda,
 T.H. Delft
 Café Van Leeuwen
 Utrecht Solidariteitscomité
 Boksvereniging
 MOVI Rotterdam
 CPN afd. Zuiderpark, Den Haag
 CPN afd. Vlaardingen
 CPN afd. Overschie
 CPN afd. IJsselmonde
 FNV HPS
 CPN afd. Feijenoord
 CPN afd. Centrum
 CPN afd. Limburg
 CPN afd. Krimpen a.d. IJssel
 Cineclub
 ABOP Delft
 Brassevaer Delft
 Personeel Ford Fabriek
 CPN afd. Gouda
 Object Halfweg, Amsterdam
 Heine Objecten, Amsterdam
 Verlaat, Amsterdam,
 De Rooy, Amsterdam
 Gebam, Amsterdam
 Rebel, Amsterdam
 EBA, Amsterdam
 Hemspootunnel, Amsterdam
 Solidariteitscomité Twente
 Steuncomité
 Bronswerk, Utrecht
 CPN afd. Doorn
 Duvalois
 CPN afd. Arnhem
 Wijk en Dienstencentrum, Den Haag
 Personeel Van der Meer
 Solidariteitscomité Wageningen
 Advocaten Collectief
 Solidariteitscomité Nijmegen

En solidariteitsbetuigingen en giften van vele
 individuele mensen.

AKTIE-NIEUWS

Ber/Di: apr. '80

UITGAVE VAN HET GEZAMENLIJK AKTIECOMITE VAN ROTTERDAMSE HAVENARBEIDERS

Correspondentieadressen:

Ph. Schults, Patrimonium'shof 9b, Rotterdam, tel. 010-847365

C. v.d. Zanden, Melissantstraat 154, Rotterdam, tel. 010-811454

IN DE BEDRIJVEN ZAL DE STRIJD GEWONNEN MOETEN WORDEN

Op donderdag 20 maart jl. beleefde ons land een nieuw hoogtepunt in de strijd tegen de crisispolitiek van de regering en de ondernemers. Nog nooit eerder vond in ons land zo'n grote stakingsdag plaats. Op de DAM in Amsterdam vond de grootste na-oorlogse manifestatie voor loon en werk plaats.

De regering van Agt/Wiegel wil met een autoritaire loonmaatregel de matiging dwingend aan de arbeiders opleggen. Zij gebruikt hiervoor als alibi een rechtse meerderheid in de Tweede Kamer.

Maar één ding staat vast, deze crisispolitiek is bankroet en onuitvoerbaar! Tegen een massale beweging van de arbeiders, zoals die nu aan de orde is, kan geen loondiktaat worden uitgevoerd.

De praktijk laat dat al zien; in Sluiskil ontvangen de arbeiders van de Nederlandse Stikstofmaatschappij dit jaar een extra uitkering van 560 gulden netto.

De ondernemers kunnen gedwongen worden, de loonmaatregel te ontduiken en te betalen.

Er is dan ook met de massale akties in ons land tegen het loondiktaat van de regering geen eindpunt bereikt. Maar het is juist een aanzet voor de aktie om de CAO-eisen ingewilligd te krijgen.

Ons land is in aktie, een aktie die is begonnen met de staking in de Rotterdamse haven vorig jaar.

Aktie zal opnieuw nodig zijn om de eisen ingewilligd te krijgen. De prijzen, tarieven en belastingen vliegen omhoog en de regering en ondernemers willen de lonen aan banden leggen.

Nog erger: vanaf 30.000 gulden bruto per jaar moeten we inleveren. Ook den Uyl en Kok staan op dit standpunt !

Om onze CAO-eisen binnen te halen, is het opnieuw nodig de grootst mogelijke eenheid onder de arbeiders in de Rotterdamse haven te smeden.

Daarmee kunnen we resultaten binnen halen, dat is vorig jaar bewezen ! Publikaties zoals die de laatste dagen in het Vrije Volk verschenen zijn, zijn dan ook niet in het belang van de havenarbeiders.

Diegenen, die zich hiervoor lenen, spelen juist diegenen in de kaart, die niet voor onze eisen op willen treden. In feite worden hiermee hand- en spandiensten verleend aan rechtse vakbondsbestuurders en ondernemers, terwijl de eenheid van de arbeiders juist nu broodnodig is.

Wij vinden dan ook, dat er voor dit comité maar één taak is, de gestelde eisen binnen halen.

Opnieuw zal de eenheid van de arbeiders in de Rotterdamse haven nodig zijn, om onze rechtvaardige eisen binnen te halen.

Die eenheid en strijdvaardigheid, is het enige waarvoor de ondernemers en de regering door de knieën gaan.

Z.O.Z.

Dankzij de staking van vorig jaar, ligt er nu een eisenpakket op tafel, waarover grote overeenstemming bestaat.

Dit bleek ook op een kadervergadering van de Vervoersbonden op 13 maart jl. waar door het vakbondskader unaniem besloten werd, om naar de SVZ een ultimatum te sturen over de CAO-onderhandelingen.

Bovendien sprak de kadervergadering zich unaniem uit voor een algemene staking in de gehele haven om de gestelde CAO-eisen ingewilligd te krijgen.

DAT IS PRECIËS WAT ER GEBEUREN MOET!!

WANT AKTIE ZAL OPNIEUW HET ENIGE MIDDEĻ BLIJKEN OM DE EISEN INGEWILLIGD TE KRIJGEN.

Eenheid van actie voor onze rechtvaardige eisen is nu aan de orde.

Hierbij gaat het om het volgende eisenpakket:

- Herstructurering van de lonen, waarbij de transportkosten en de haven-toeslag in het uurloon moeten worden opgenomen. Deze herstructurering geldt voor de stukgoed, bij de sleepdiensten, GEM, ECT, en machinaal waar deze toeslagen al in het loon zijn ingebouwd, zullen op andere wijze door herstructurering de lonen verbeterd moeten worden.
- Extra toeslag voor vuil, zwaar en onaangenaam werk.
- 2% loonsverbetering.
- Herstel van de volledige ongezuiverde prijscompensatie en handhaving van de 2% indexeringsregeling zoals die in de CAO is vastgelegd.
- Vervroegde uittrekking naar 60 jaar.
- 25 dagen vakantie en verhoging van de vakantietoeslag naar 25 x 10 uur.
- Verdere verkorting van de arbeidstijd naar de 35-urige werkweek.
- Invoering van de 5-ploegendienst in de volcontinu en verbetering van andere ploegendiensten met behoud van loon.

Rotterdam, 3 april 1980.

HET GEZAMELIJK AKTIE-COMITE:

B. Piepers (voorzitter)	M.T.R.	J. Bosselaar	Seaport
J. Viola (secretaris)	S.H.B.	C. Hoogendoorn	S.H.B.
Ph. Schults	S.H.B.	G. Klaassen	Deka-Hanno
J. van Nispen	S.H.B.	C. Verver	Seaport
A. Colpaart	S.H.B.	L. Buter	Multi-Terminals
v.d. Sluys	Q.D.	R. Meinen	M.T.R.
M. Meyer	Smit-Vos	J. van Aalst	S.I.H.
P. Quaak	S.H.B.	C. Mathijssen	G.E.M.
H. v.d. Maas	Kersten-Hunnik	C. de Ridder	S.H.B.
J. Verweijmeren	G.E.M.	C. van Wijk	S.H.B.
C. v.d. Zanden	S.I.H.	N. van Aalst	Smit-Vos
P. van Kempen	Deka-Transport		

BEHOUDT DE WERKGELEGENHEID IN DE SCHEEPSBOUW IN HET WATERWEGGEBIED.

Op de scheepswerven in het Waterweggebied zijn op dit moment duizenden arbeidsplaatsen in gevaar.

Het betreft hier niet alleen de scheeps-nieuwbouw, maar ook de reparatiesector en vele toeleveringsbedrijven.

Op dit moment is er direct gevaar voor verlies van arbeidsplaatsen bij V.D.S.M., Wilton-Feyenoord, R.D.M., Piet Smit en V.M.IJ.

Alleen al bij deze bedrijven staan ca. 6000 arbeidsplaatsen op het spel.

Bovendien komen hier nog duizenden arbeidsplaatsen bij in de toeleveringsbedrijven, om nog maar niet te spreken van de gevolgen voor andere bedrijven, de middenstand etc. Op het spel staat het behoud van de scheepsbouw in het Waterweggebied, als belangrijke industriële pijler in de Rijnmond en als nationale industrie.

Ondergetekenden zijn van mening dat dergelijke saneringen in de scheepsbouw rampzalige gevolgen zullen hebben in ons gebied.

Daarom moet nu alles in het werk gesteld worden, de bestaande werkgelegenheid in de scheepsbouw te behouden.

De RSV-direktie heeft de beslissing over het voortbestaan van de diverse werfven in handen gelegd van de regering.

Opnieuw is er overheidssteun van 550 miljoen gulden nodig voor de komende 5 jaar, om de werfven open te houden.

De regering wil deze steun afhankelijk stellen van enkele voorwaarden, niet aan de RSV-direktie onder wiens verantwoordelijkheid het zover gekomen is, maar aan de werknemers op de werfven.

In feite wordt hiermee de schuld naar de werknemers toe geschoven, terwijl zij toch onmogelijk verantwoordelijk gesteld kunnen worden voor het gevoerde direktie-beleid!

Naar de mening van ondergetekenden kan onmogelijk de schuld bij de werknemers gelegd worden.

De regering zal met overheidssteun over de brug moeten komen om de werkgelegenheid veilig te stellen.

Bovendien is het noodzakelijk controle uit te oefenen op de besteding van de gelden.

Wij zijn van mening dat nu alles op alles gezet moet worden voor het behoud van de werkgelegenheid in de scheepsbouw in het Waterweggebied.

Wij roepen de gehele bevolking in de Rijnmond op, zich hiervoor sterk te maken.

Schiedam, 18 april 1979.

Correspondentie-adres: U. Bruseker, Joh. Braackensiekstraat 127 Schiedam
Telefoon: 010-734059

J. Akkerman bestuurder BLG-Wilton, A. van Assen magazijn VDSM, G.v.d. Berg penningm. BLG v.d. Giessen/de Noord, J. Boven hoofd Thorbeckeschool Schiedam
J. van Aalst lid O.R. Cincinnatti, G.J.R. Blok secr. BLG I.C.I.,
W. Bollen onderwijzer/voorz. N-bom comité Schiedam, G. Gort lid O.R. Wilton,
G. Brink secr. BLG v.d. Giessen/de Noord, M. Bijloo magazijn VDSM,
B.E. Collé lid gemeenteraad CPN Schiedam, J. Hessels lid ind. bond NVV Wescon,
J. Eykenboom Wilton, J. Kegel lid O.R. RDM, J.v.d. Kley lid BLG v.d. Giessen/de Noord,
Joh. Storm VDSM, A. Smit lid BLG HVO-Vlaardingen, H. de Vos-Krul lid gemeenteraad CPN Rotterdam, J.v.d. Lugt lid gemeenteraad PvdA Schiedam,
H. Noordegraaf lid gemeenteraad PPR Schiedam, A. Smits lid aktiekomité Gusto Open Schiedam,
T. Smits-v. Steenoven lid aktiekomité Gusto Open Schiedam,
G.A.A. Smits directeur gem. sociale dienst Schiedam, H. Rennen maatsch. werkster Schiedam, A. van Kooten secr. CPN distrikt Rotterdam,

R.v.d. Mens lid gemeenteraad PvdA Spijkenisse, J. den Hartog secr. PCP Schiedam,
L. Herwig coördinator buurt- en kluphuiswerk Schiedam, D. van Dijk lid afb. bestuur CPN
Schiedam, Jannie Dekker onderwijzeres, Wim Huizing onderwijzer Spijkenisse,
Nel v.d. Klooster huisvrouw Spijkenisse, J. Mantel landelijk secr. WAO-komité / lid
distr. bestuur CPN Rotterdam, Riet Luinge bestuurslid PvdA Spijkenisse, Lou Bosch
lid distr. bestuur CPN Rotterdam, Dorsman-Visser-Oudheusden-Karreman allen RSV,
J.v. Vlier lid O.R. en C.O.R. van RSV, B.E.v. Tellingen lid BLG Wilton, H. Suyling
sociaal raadsman Schiedam, H.v.d. Vliet lid Prov. Staten Zd-Holland PvdA, A. Verfiinde
lid gemeenteraad PvdA Schiedam, A. Verkade bestuurslid maatsch. werk, E. de Witte
lid Rijnmondraad CPN, A.M. Peterhans-Steen lid gemeenteraad D'66 Schiedam,
F. Vogelaar voorz. BLG/lid O.R. Chevron Rotterdam, A. Bas lid deelraad Hoogvliet
CPN, R.v.d. Veer arts lid gemeenteraad PvdA Schiedam, C. Reyntjes-Terpstra huisvrouw
Spijkenisse, J. van Sprang lid CPN Rotterdam, K.J. Varekamp-Meyer-A. Ketting-A. J. Hagen-
J. Hoek allen raadslid te Spijkenisse, M. Luinge wethouder PvdA Spijkenisse, A. Scholtens
lid Roole Vrouwen Spijkenisse, J. Lintorst fractievoorz. PvdA Rotterdam,
W. Schuiten-Wilmont fractievoorz. D'66 Rotterdam, M. Versluis secr. CPN Dordrecht,
U. Bruseker ekonoom/voorz. aktiekomité Gusto Open/lid CPN.

KOMITEE VAN AMSTERDAMSE HAVENARBEIDERS.

SOLIDAIR MET DE STRIJD VAN HET SLEEPBOOTPERSONEEL!!

Vorige week hebben de arbeiders in een tweetal bedrijfstakken de strijd aangebonden voor hoger loon.

De stakingen in de vleesindustrie, die werden gesteund door de voedingsbonden van het FNV, zijn met succes bekrond.

De gestelde eisen 20 gulden per week erbij en een uitkering van 500 gulden hebben de ondernemers onder druk van de stakingen volledig ingewilligd.

In Rotterdam heeft het sleepbootpersoneel in grote eensgezindheid het werk neergelegd voor 50 gulden schoon per week erbij.

De nu al enige dagen durende strijd ondervindt veel sympathie en solidariteit, niet in de laatste plaats onder de havenarbeiders.

Op een tweetal havenbedrijven in Rotterdam zijn korte solidariteitsstakingen gehouden.

De steun en solidariteit onder de havenarbeiders is logisch en begrijpelijk, omdat de werkers in de haven zelf staan voor de inwilliging van de op de vakbondsvergaderingen gestelde eisen, o.a.

VOOR VERHOOGING VAN HET LOON MET 30 GULDEN .

De uitwerking van de staking van het sleepbootpersoneel was direkt merkbaar.

De havenondernemers, die maandenlang weigerden opnieuw aan de onderhandelings-tafel te gaan zitten, wendden zich al op de eerste dag van de staking met een spoedbrief tot de bonden, waarin zij zich bereid verklaarden te praten.

Hieruit blijkt hun vrees voor het daadwerkelijk optreden van de werkers zelf.

Wat maandenlang niet kon, werd door deze staking afgedwongen. Die vrees voor de staking is terecht. Op de vergaderingen van de bonden in Amsterdam en Rotterdam is gebleken, dat er grote aktiebereidheid om voor meer loon aan de bak te gaan, bestaat.

Bij Muller en Co zullen de werkers zich a.s. dinsdag onder werktijd beraden over de stappen, die er genomen moeten worden om ook voor de havens een goede cao af te dwingen.

De directie van de sleepbootbedrijven in Rotterdam is blijkbaar niets te dol om de staking te breken, ze hebben nu gegrepen naar het meest grove intimidatiemiddel door 16 stakers voor de rechter te slepen.

Dit is een ongehoord schandaal, dat niet alleen gericht is tegen de werkers bij de sleepbootdiensten, maar tegen het recht tot staken van allen in ons land.

Hiertegen moet door allen met kracht opgetreden worden, ook door de leiding van de vervoersbonden. Dit nalaten, evenals het weigeren de staking te steunen, zoals dat door de leiding van de vervoersbonden in tegenstelling met die van de voedingsbonden gebeurd, is niet in het belang van de werkers, maar ook niet in het belang van de positie van de bond zelf.

DE STRIJD, DIE NU IN ROTTERDAM WORDT GEVOERD, VERDIEN* ALLE STEUN EN SOLIDARITEIT OOK VAN DE AMSTERDAMSE HAVENWERKERS.

Het Komitee van Amsterdamse havenwerkers roept daarom alle collega's op brengt uw solidariteit tot uitdrukking, geef geld op de solidariteitslijsten voor de Rotterdamse stakers. STUUR DELEGATIES EN SOLIDARITEITSBETUIGINGEN.

Het gaat erom alle steun te geven om mee te helpen dat de strijd resultaten oplevert. Dat is geen ramp, zoals sommigen beweren, maar is het belang van ons allen om een streep te zetten door de loonmatiging en door de aanvallen op de koopkracht, **VOOR HET AFDWINGEN VAN EEN GOEDE CAO VOOR DE HAVEN.**

WEES SOLIDAIR !!

**Kontakt-adressen: Hans Hekking, Bilderdijkstraat 120' Amsterdam, tel. 020-161882
Theo de Vos, Groetstraat 122, Amsterdam Nieuwendam, tel. 020-366275
Bankrekening Nr. 697112659, ten name van Komitee Amsterdamse Havenarbeiders.**

NU IS EENHEID GEBODEN!!!!!!

Door de akties in de havens, bijzonder in die van Rotterdam, blijkt dat er resultaten in het zicht komen. Uiteraard, zolang er nog geen definitieve afspraken zijn gemaakt, blijft oppassen van groot belang. Toch kan vastgesteld worden dat de 24 uurs staking van de Amsterdamse haven een belangrijke bijdrage is geweest, omdat duidelijk op dat moment naar voren kwam:

1. Dat de eisen die zowel in Amsterdam en Rotterdam gesteld zijn, dat die eisen daadwerkelijk leven.

2. Omdat het ogenblik van de Amsterdamse staking precies op een moment viel dat het belangrijk was om door te drukken.

3. Door de akties in de Amsterdamse en Rotterdamse haven zijn de vervoersbonden genoodzaakt geweest aan de ondernemers een ultimatum te stellen dat dinsdag 4 september afloopt.

De resultaten die nu zichtbaar worden zijn:

- Het voor de rechter slepen van de sleepbootbemanningen is door die ondernemers teruggenomen onder druk van de aktievoerders, die al bijvoorbaat hadden medegedeeld dat, als dit voorstel zou doorgaan, verscherping van de aktie had plaatsgevonden.
- De vervoersbonden hebben nieuwe eisen geformuleerd voor de c.a.o.'s naar de ondernemers toe en verlangen dat er voor a.s. dinsdag overeenkomsten worden gesloten. Belangrijk is dat er scherpere looneisen worden gesteld dan in het verleden, die echter nog niet duidelijk geformuleerd zijn. Wel zijn deze eisen heel anders dan de zogenaamde 3 punten die eerst alleen maar van de bondsleiding nog besproken mochten worden.
- Iedereen begint te erkennen dat oplossingen van het conflict alleen maar bereikt kunnen worden door aan de eisen van de havenarbeiders en sleepbootbemanningen tegemoet te komen.

De eensgezindheid die in de aktie van de sleepbootbemanningen en havenarbeiders zo duidelijk naar voren is gekomen, zal leiden tot het breken van het loonfront van de ondernemers, die zich er op beroepen dat zij het niet zouden kunnen betalen. Maar net zoals in de vleeswarenindustrie is de positie van de havenbaronnen er niet een van "niet kunnen", maar van "niet willen" tot nu toe. De Amsterdamse havenarbeiders zullen, juist nu, er voor moeten zorgen dat de druk op de ketel blijft! Niemand hoeft de illusie te hebben dat afwachten wel vanzelf zal leiden tot succes. Integendeel de kracht van de eensgezinde akties van de afgelopen tijd zal zeker nodig blijven. Het comité zal niet aarzelen u bijelkaar te roepen indien zij van mening is dat de besluiten van de stakingsvergadering van donderdag 30 augustus in gevaar komen of dat het nodig zal zijn andere besluiten te nemen.

Amsterdam 31 augustus 1979
het comité van de Amsterdamse
havenarbeiders.

PRINCIPE-ACCOORD ONVOLDOENDE

=====

Gisteravond is bekend geworden wat er tussen de onderhandelingen van de vervoersfederatie en de ondernemers is besloten.

Dit is:

- A. 1 dag vakantie per jaar erbij, 23 dagen in totaal dus.
- B. Afbouw van pensioen van 63 naar 62 jaar.
- C. Een bruto loonsverbetering van f 28,50 per week vanaf 1 juli.

Het Centraal Bedrijfsgroepbestuur heeft meteen al besloten dit voorstel af te wijzen in die zin dat de ingang van deze punten in ieder geval per 1 januari 1979, achteraf dus, zal moeten plaatsvinden. Hieruit blijkt duidelijk dat hetgeen wat nu voorgesteld wordt onvoldoende is.

Het is een stap vooruit, waar overigens wel de conclusie uit te halen is dat de vorige voorgestelde C.A.O. inderdaad niets voorstelde zoals de leden steeds hebben beargumenteerd en daardoor dus terecht hebben afgewezen.

Onder druk van de aktie blijken de ondernemers wel degelijk over geld te beschikken om de eisen van de havenarbeiders te kunnen betalen tegelijkertijd blijven het ondernemers en proberen ze toch nog gedeeltelijk aan de gerechtvaardigde eisen te ontkomen.

Op grond daarvan hebben de Rotterdamse aktievoerders besloten de staking door te zetten, zij vinden de toegezegde verbeteringen onvoldoende en blijven vasthouden aan de door hun gestelde eisen, en die luiden:

- A. f 30,- netto per week erbij.
- B. Pensioenering vanaf 60 jaar.
- C. 2 dagen vakantie extra per jaar.

Dit zijn de eisen die zowel in Rotterdam als Amsterdam leven en op de vakbondsvergaderingen zijn gesteld en die ook als één blok verdedigd moeten worden.

De Amsterdamse havenarbeiders hebben verleden week gestaakt voor de eisen zoals hierboven gesteld en tegen de poging om een slechtere C.A.O. voor de Amsterdamse havenarbeiders af te sluiten.

Dat standpunt BLIJFT van kracht. Alle verhalen van de slechte positie van de Amsterdamse haven mogen er nooit toe leiden dat er verdeeldheid tussen Rotterdam en Amsterdam tot stand komt.

De havenondernemers blijken bij onderhandelingen één blok te vormen, de havenarbeiders zullen dit zelfde moeten doen.

De aktievoerders van Rotterdam zeiden het gisteravond voor de t.v. zo: "De Amsterdamse ondernemers zijn de zelfde als die van Rotterdam, Hamburg en Antwerpen waar zij ook vestigingen bezitten." Dat is juist Müller, de KNSM de VCK. etc. om maar enkele te noemen zijn er voorbeelden van. Daarom moet de poging van de ondernemers om Amsterdam tegen Rotterdam uit te willen spelen zeer scherp worden afgewezen.

In het bijzonder de laatste dagen in gebleken dat onder druk van de uitbreidende aktie de ondernemers zijn teruggedreven.

Daarom zijn wij van mening dat juist nu eenheid van versterkt optreden nodig is om tot verdere inwilliging van de eisen te komen en te verhinderen dat er een aparte C.A.O wordt afgesloten.

Het Amsterdamse havencomité.
5 september 1979

VANDAAG IS DE STRIJD DOORGEGAAN !

Zowel door de SHB-ers, als bij de VCK, Muller en Co, W.v.d.Velde, **CTA**
O.B.A. , Pieter ter Haak is het werk blijven rusten.
Vanmorgen werd op onze gemeenschappelijke meeting besloten om
de staking met kracht voort te zetten.

Tevens werd besloten tot een voorlopig actie-comité, bestaande uit:

Eddy Schwarzwald
Gerard van Raan
Frits Groen
Hans Hekking
Hanko Boonstra
Arie Bonte
Sip Broodwinning
Frits Kool
Martin Swart

WIJ ROEPEN JULLIE ALLEN OP AAN TE SLUITEN BIJ DE STAKING
EN VANAVOND NIET AAN HET WERK TE GAAN.

Op de meeting werd op voorstel van het actiecomité besloten
om morgenochtend (vrijdag) om 9 uur opnieuw met elkaar te
beraadslagen.

De meeting vindt plaats bij het VCK in de Vlothaven, op dezelfde
plek waar de eerste meeting werd gehouden.

PAARKEERTERRIN A.H.B.

Het actiecomité

van Amsterdamse Havenarbeiders,
dat gevestigd is in het
Buurthuis "De Schroef"
Westzaanstraat 61, tel. 826429

7 september 1979

Collega's,

Gisteren is in vrijwel alle bedrijven de staking doorgezet en uitgebreid. Zo werd ook bij de IGMA besloten om vandaag het werk te staken. Ondanks het tegenstribbelen van enkelen, die blijkbaar nog niet hebben begrepen, waar het omgaat, is toch de eenheid tot stand gekomen onder de Amsterdamse havenarbeiders.

In de federatieraad werd gisteren door de vakbondbestuurders werkzaam in de havens het onderhandelingsresultaat fel bestreden. Hieruit blijkt, dat zowel de stakers en deze vakbondsbestuurders het onderhandelingsresultaat als onvoldoende beschouwen.

ER KAN DAN OOK GEEN TWIJFEL OVER BESTAAN DAT HET ONDERHANDELINGS-
RESULTAAT NIET IN OVEREENSTEMMING IS MET DATGENE WAT WIJ AL MAANDEN
EISEN EN OP LEDENVERGADERINGEN IS GESTELD.

Wij eisen evenals onze Rotterdamse collega's :

- F.30.-- schoon erbij
- 25 dagen vakantie
- met 60 jaar met pensioen
- 5 ploegendienst
- herstel van volledige prijscompensatie

Collega's,

Het gaat erom om de druk op de ondernemers nog verder te vergroten, zij zullen niet in staat zijn deze te weerstaan.

GEZAMENLIJK ZIJN WIJ IN STAAT ONZE GERECHTVAARDIGDE EISEN
BOVEN WATER TE KRIJGEN !!

ZET DE STAKING DOOR !!

KOM ALLEN NAAR DE MEETING HEDENOCHTEND OM 9 UUR BIJ A.H.B.

Actiecomité Amsterdamse havenarbeiders.

HOUDT DE DRUK OP DE KETEL!

COLLEGA'S,

Onze strijd voor een goede C.A.O. is de afgelopen dagen sterker geworden. Door de vastberaden houding van de Rotterdamse havenarbeiders, die nu de dertiende stakingsdag ingaan en de akties van de Amsterdamse havenarbeiders staan de ondernemers onder grote druk.

De negen mensen van het Centraal Bedrijfsgroepbestuur hebben het onderhandelingsresultaat afgewezen omdat ze van mening zijn dat de f 28,50 niet per 1 juli maar per 1 januari betaald moet worden. Dit stuitte echter op een dusdanig groot verzet van de Federatie raad, dat de 9 leden van het CB onder protest hun functies hebben neergelegd.

Hiermede onderschreven zij het standpunt van de havenarbeiders, dat het onderhandelingsresultaat beslist onvoldoende is.

Door de beweging van de afgelopen weken waren de ondernemers genoodzaakt het afgelopen weekend onderling overleg te plegen. Vooral zondag zijn er grote meningsverschillen gebleken, doordat een aantal ondernemers uit Amsterdam en uit Rotterdam van mening zijn dat er ten spoedigste een oplossing gezocht moet worden, dat echter tegengewerkt wordt door een aantal grote ondernemers.

Uit de onzekerheid van de ondernemers blijkt dat het vastberaden optreden van zowel de Rotterdamse en Amsterdamse havenarbeiders voor een beter resultaat zijn uitwerking bij die zelfde ondernemers niet mist. Ondanks het politie optreden in Rotterdam groeit de vastberadenheid en gaat de staking onverminderd door.

Ook in Amsterdam gaat het er nu om, de Rotterdamse collega's en de negen leden van het Centraal Bedrijfsgroepbestuur daadwerkelijk te blijven ondersteunen. Wij als comité hebben direct gezegd dat het onderhandelingsresultaat beslist onvoldoende is en dat er meer moet en kan uitkomen. Dit gold al eerder voor de vroegere overeenkomst, te weten; de 20 gulden van Kok.

Tevens is het comité van mening dat onze C.A.O. van januari tot januari loopt en niet op een andere datum, daarom is het onaanvaardbaar dat die f 28,50 pas op 1 juli ingaat. Dat was ook een van de belangrijkste redenen van de Amsterdamse havenarbeiders om verleden week massaal in staking te gaan.

DAAROM IS HET ZONDERMEER NOODZAKELIJK DAT DE DRUK OP DE KETEL BLIJFT.

Het comité roept de Amsterdamse havenarbeiders op om door discussie-bijeenkomsten in de kantines te beleggen, verdere aktievorming te bespreken, om de eisen boven tafel te krijgen.

Door nu vol te houden komt de poen in zicht.

Dat onze strijd een juiste strijd is, blijkt uit de solidariteit van buurten en bedrijven.

Alleen al zaterdag kwam er f 7.500,- binnen.

Voor die genen die naderé informatie willen omtrent de laatste gegevens zijn er om 12 uur diverse leden van het aktiecomité op het pakeerterrein van het A.H.B. aanwezig.

Aktiecomité Amsterdamse
havenarbeiders.

10 september.

Collega's,

Alle pogingen van de afgelopen dagen via pers en televisie om verwarring en vertwijfeling te zaaien onder de mensen, alsof de staking in Rotterdam ten einde liep zijn mislukt.

Juist de grote eensgezindheid onder de Rotterdamse havenarbeiders en het sleepbootpersoneel leidde tot een massale bijeenkomst. Duizenden stakers bezochten de door het aktiecomité belegde vergadering, die werd gehouden op het Afrikaanderplein. Zij besloten, onder grote bijval, de staking door te zetten.

DE OVERWINNING KOMT IN ZICHT, NIKS EN NIEMAND KAN HUN VAN HET EINDDOEL AFHOUDEN.

Hoe groot de druk is blijkt wel uit het feit, dat een aantal ondernemers bereid zijn te gaan betalen, evenwel vanaf 1 januari 1979. De angst onder de havenbaronnen is groot dat enkele ondernemers overstag zullen gaan, en de Scheepvaart Vereniging Zuid, heeft ook gedreigd met royementen van deze ondernemers. Als dat de methode is van deze heren, geeft dat grote perspectieven voor de stakers nu de strijd onverminderd voort te zetten.

Wij weten dat er ook in Amsterdam opvattingen bestaan bij de ondernemers dat betalen vanaf 1 januari de enige weg is om te komen tot een oplossing. De bezetting van het Rotterdamse FNV-gebouw is zeer terecht door het Rotterdamse Aktie comité afgewezen.

DE STRIJD GAAT NIET TEGEN DE BONDEN MAAR TEGEN DE ONDERNEMERS!

Het moet dan ook gezegd worden, dat de halsstarrige houding van de FNV-top om zich niet achter de eisen van de leden te plaatsen en te blijven weigeren de stakingskassen te openen, hierdoor de ondernemers in de kaart speelt. Op de ledenvergaderingen zal hierover nog niet het laatste woord gezegd zijn.

Op de meeting in Rotterdam werd ook gesproken door een woordvoerder namens de negen afgetreden leden van het Centraal Bedrijfsgroepenbestuur Havens en Vervoersbonden FNV. De negen leden zijn zoals bekend allen onbezoldigd en zelf werkzaam in de haven. De woordvoerder gaf een snelle oplossing aan om het conflict op te lossen in de richting van het betalen van de F.28.50 met ingang van 1 januari 1979 i.p.v. 1 juli 1979, zoals door de bondsonderhandelaars met de ondernemers is afgesproken.

"Wij hebben ons altijd op het standpunt gesteld, dat de collectieve arbeids-overeenkomst loopt van 1 januari tot en met 31 december. De uitkomst van de onderhandelingen komt dan ook neer op een verhoging van F.14.25 bruto per week. Wij adviseerden om dat resultaat te verwerpen "aldus de negen," maar ons advies werd genegeerd."

Collega's, als de ontwikkelingen zo door gaan, zal dit voor de ondernemers aanleiding zijn om hun poging door te zetten om ons op te zadelen met een aparte, slechtere CAO voor Amsterdam. DAT ZAL NIET MOGEN GEBEUREN !

Elke poging hiertoe zal keihard teruggeslagen moeten worden. De staking, zoals gezegd, in Rotterdam is massaal. Terwijl de akties in Rotterdam zich versterken en uitbreiden moet het toch vanzelfsprekend zijn, dat Amsterdam niet achter kan en mag blijven .

Het gaat er nu om de grote ondernemers duidelijk te maken,

DAT DE EISEN VAN ZOWEL ROTTERDAM ALS AMSTERDAM BOVEN WATER WORDEN GEHAALD.

12 september 1979

Aktiecomité
Amsterdamse Havenarbeiders
adres : Buurthuis "De Schroef"
Westzaanstraat 61 (tel.826429)

AAN DE AMSTERDAMSE HAVENARBEIDERS

Uit angst voor hun eigen verdeeldheid proberen de havenbaronnen op dit moment verdeeldheid te zaaien tussen de Amsterdamse en Rotterdamse havenarbeiders.
Ze worden daarin gesteund door een lasterkampanje op radio en TV tegen de staking in de Rotterdamse haven.

De ondernemers denken met de grofste middelen de strijdgeest te kunnen verminderen: leden van het actiecomitee van Amsterdamse havenarbeiders, dat het vertrouwen heeft van de hele haven, worden bedreigt met terugzetting in hun functie.

Wij als Amsterdamse havenarbeiders hebben dit nog nooit gepikt! De Amsterdamse haven staat juist bekend om de solidariteit. Wij zullen NOOIT tolereren dat wie dan ook probeert de staking in Rotterdam te breken!

De afgetreden leden van het centraal bedrijfsgroepbestuur hebben zich duidelijk uitgesproken. Wij zullen daar ook achter moeten gaan staan.
Want er staat nog meer op het spel: er mag geen situatie komen dat er twee CAO's voor Rotterdam en Amsterdam komen! Juist voor de werkgelegenheid in de Amsterdamse haven zou dat zeer schadelijk zijn.

DAAROM IS DE OVERWINNING VAN DE ROTTERDAMSE HAVENARBEIDERS
IN HET BELANG VAN ALLE AMSTERDAMSE HAVENARBEIDERS!
DIE OVERWINNING IS MOGELIJK: DE ONDERNEMERS STAAN NET ZO ZWAK
ALS HUN BEK GROOT IS!

HET ACTIECOMITEE AMSTERDAMSE HAVENARBEIDERS ROEPT JULLIE DAN OOK
OP OM AANSTAANDE VRIJDAG DE HAVEN 24 UUR PLAT TE LEGGEN

ONDER DE VOLGENDE EISEN:
28,50 VANAF 1 JANUARI
GEEN STRAFFEN TEGEN HAVENARBEIDERS
HOOG DE SOLIDARITEIT MET ROTTERDAM

ACTIE-COMITEE AMSTERDAMSE HAVENARBEIDERS
actie-centrum: Buurthuis "De Schroef"
Westzaanstraat 61
Tel.: 826429

13 september 1979

18-9-79

BESTE COLLEGA'S.

Afgelopen vrijdag hebben de Rotterdamse Havenarbeiders in grote meerderheid besloten de staking onverminderd voort te zetten. In het Feyenoord-stadion, waar 2500 havenarbeiders aanwezig waren toonde juist de vastberaden strijdstemming aan, dat de staking sterk staat.

Ondanks negatieve persberichten en allerlei figuren die de staking onlaag willen halen is het antwoord van de stakers (zowel havenarbeiders als sleepbootbemanningen) overduidelijk.

DOORSTAKEN TOT ONZE EISEN BINNEN ZIJN.

De uitwerking van de staking is nu al enorm.

HET ONDERNEMERSFRONT IS AL GESCHEURD. Een aantal van hen heeft laten weten liever eieren voor hun geld te kiezen. Alleen met pure intimidatie van een aantal grote concerns in de scheepvaartverenigingen Zuid en Noord proberen zij overeind te blijven. Het matigingsbeleid van de vakbondleiding is van de baan.

De matigingspolitiek van de regering van Agt-Wiegel d.m.v. Bestek 81 staat onder zware druk, dit komt door het optreden van de Rotterdamse havenarbeiders alsmede door de akties van de Amsterdamse havenarbeiders.

Op vele vergaderingen van de vakbeweging de laatste week is de matigingspolitiek afgewezen en werden er forse looneisen gesteld.

Onder andere in de metaal is er geëist: 150 gulden per maand, herstel van de volledige prijscompensatie, met 60 jaar met pensioen en een 35-urige werkweek.

Ook in de Strokarton zijn er akties uitgebroken voor de eis van 160.- gulden netto per maand erbij.

Ook op vele bouwwerken zijn er looneisen gesteld.

Dit resulteerde voor bouwvakkers werkzaam bij de E.B.A. in een loonsverhoging van 20.- tot 40.- gulden netto per week.

DE STRIJD VOOR EEN GOEDE CAO MOET KEIHARD GESTEUND WORDEN JUIST OOK IN DE AMSTERDAMSE HAVEN, PER SLOT VAN REKENING IS HET OOK ONZE CAO WAARVOOR ONZE ROTTERDAMSE COLLEGA'S AL DE VIERDE STAKINGSWEEK INGAAN.

Daarom is vooral de solidariteit van de Amsterdamse havenarbeiders broodnodig. Dat die solidariteit daadwerkelijk aanwezig is, is al gebleken uit het feit dat nadat enkele leden van het aktie-komitee met straffen werden bedreigd, de havenarbeiders onmiddellijk een ultimatum hebben neergelegd dat die straffen onmiddellijk ongedaan

gemaakt moesten worden, want dat anders de boel onmiddellijk plat zou gaan.

De werkgevers wisten niet hoe gauw zij de straffen ongedaan moesten maken zodat dus duidelijk is gebleken hoe bang zij zijn voor akties in Amsterdam. Echter waakzaamheid blijft geboden want diverse leden van het aktie-komitee moeten waarschijnlijk in Oktober bij hun baas op het matje komen, waar zij misschien alsnog gestraft gaan worden.

Volgens het aktie-komitee is het zonder meer nodig dat de aktie in Rotterdam FINANCIËL gesteund word.

Leden van het aktie-komitee komen een der deze dagen in de kantines met steunlijsten voor onze Rotterdamse collega's en met verdere berichtgeving over de situatie in Rotterdam plus zullen zij met de Amsterdamse havenarbeiders overleggen hoe zij de rotterdamse aktie anders dan alleen maar financieel kunnen ondersteunen.

DUS GEEF GELD WANT HUN STRIJD IS ONZE STRIJD!

OPROEP.

Vrijdag aanstaande zal het opgehaalde geld van de Amsterdamse Havenarbeiders naar onze Rotterdamse collega's gebracht worden. Diegenen die onze delegatie willen versterken zijn van harte welkom.

Aktie-komitee van Amsterdamse havenarbeiders.

Aktie-centrum:

Buurthuis "De Schroef".

Westzaanstraat 61,

Amsterdam.

Telefoon - 020-826429.

Amsterdam, 20 september 1979.

Collega's,

Gisteren is de situatie in de Rotterdamse haven verscherpt door het provocatieve optreden van een grote politiemacht. Met pantserwagens, politiehonden, paarten en een waterkanon zijn de stakers belaagd en zijn een aantal van onze collega's als ordinaire misdadigers opgepakt.

De staking duurt nu al 4 weken, waarin alle pogingen om haar te breken zijn stukgelopen op de grote eensgezindheid en de solidariteit. De havenarbeiders weten uit ervaring, dat in zo'n situatie ondernemers niet terugdeinzen voor het middel van de provocatie. Het is ten hemel schreiend dat Van der Louw daarop ingestapt is, en een grote politiemacht heeft afgestuurd op de stakers.

Hiermee wordt tegelijkertijd een aanval gedaan op het stakingsrecht en het recht van de arbeiders om hun staking te verdedigen. De ervaring van de arbeidersbeweging leert echter ook, dat zoiets geen toonbeeld is van kracht, maar een teken van zwakte. Immers het ondernemersfront vertoont steeds meer scheuren. Alleen enkele grote havenconcerns houden hun poot stijf. Het is DIT handjevol directeuren dat verantwoordelijk is voor de huidige situatie. Maar niet ZIJ worden bedreigd met politiegeweld, maar de stakers die na negen maanden voor hun rechten opkomen.

Het Amsterdamse comité wijst dit provocatieve optreden keihard van de hand, want er is nog nooit een conflict opgelost door middel van politiegeweld. Het moet iedereen duidelijk zijn, dat, zolang de politiemacht in de haven is, deze elke redelijke oplossing in de weg staat.

De grove intimidaties van onze collega's in Rotterdam, moet beantwoord worden met grote solidariteit in alle mogelijke vormen. De arbeiders van de avondploeg bij de OBA waren zeer verontwaardigd en hebben als eerste stap een telegram gestuurd aan Van der Louw. Ook de avondploeg bij Müller en Co heeft in een telegram scherp ge- protesteerd en heeft het werk een uur gestaakt.

DAT IS DE TAAL DIE PIETERS EN ZIJN TRAWANTEN VERSTAAN

Het Amsterdamse comité eist:

TERUGTREKKING VAN DE POLITIEMACHT
DIREKTE ONDERHANDELINGEN OVER EEN CAO DIE INGAAT OP 1 JANUARI 1979

Aktie-comité Amsterdamse havenarbeiders
correspondentieadres: buurthuis
"De Schroef", Westzaanstraat 61
tel. 826429.

Fietsen voor deze ene aarde

Periodiek: *Het Vaderland*

Datum: *11-5-82*

CIRCULATIE

Niet langer houden dan dagen

AAN	GEZIEN		Volgens geadresseerde nog t.k. aan
	dat.	par.	
P & B			
<i>BFB</i>			

Aantekeningen:

• De ecologische fietsers: ... dank aan Den Haag ...

WERELDBURGER van Russische afkomst met een ~~Frans~~ paspoort **Georges Krassovsky** (67) wuift vriendelijk in de richting van de zittende Hagenaars op het overvolle terras van het Gouden Hooft. Voor dergelijke uitbundige gebaren draait hij de pedaal van zijn sportfiets niet om. Ernstige zaken, zoals bijvoorbeeld het leefmilieu, kunnen met veel effect ludiek onder de aandacht van de burger worden gebracht. Dat kan meer resultaat hebben dan eindeloze en zeer verantwoorde betogen van deskundigen en andere belangrijke lieden in televisieforums, opiniepagina's, voedselrichtende brochures, open studiedagen en wat dies meer zij.

Daarom fietst dus Georges Krassovsky met gelijkgestemde ecologen door Europa. Deze zende keer van Parijs naar Stockholm waar men de 10e verjaardag van de ecologische Conferentie van Stockholm viert. Zijn vrienden en vriendinnen van **Le Nouvel Humanisme** - zeer bezorgd voor de toekomst van het leefmilieu - zijn volge van zeer uiteenlopende meningen.

Deer is het charmante Afrikaanse fotomodelletje **Mary** dat voor de „ecologie” tegen iedereen en alles glimlacht maar is er ook de **Hagse** ex-kruidentier en ex-actrice naar **H. la Postre** (62) die op het Nederlandse traject van deze fietstocht voor deze ene aarde die wij hebben als gids en gastheer opkomt. Jaren geleden kwam hij recreatief fietsend in

Wassenaar met de ecologen van Georges Krassovsky in contact.

„Ik heb ze onderdak aangeboden. Zonder het te weten was ik al ecooloog. Deze keer ben ik met ze meegefietsd van Leuven. Ach, het tempo is niet hoog, zo'n 15 km per uur”.

Desalniettemin blijken twee van de deelnemers niet op tijd bij het Oude Stadhuis aan de Groenmarkt te arriveren. „Pech onderweg”. De elf anderen nemen dankbaar de wat magere ontvangst van de Haagse bestuurlijke autoriteiten in ontvangst.

Burgemeester noch wethouders blijken tijd vrij te hebben kushen maken voor deze demonstratie voor het leefmilieu. Ook de fanatieke fietser Van Agt laat verstek gaan. De twee dames en negen heren krijgen snoepjes en een boekwerkje over „groen” Den Haag aangeboden door een vriendelijke ambtenaar.

De beleefde charme en bezield opgewektheid van Georges Krassovsky worden er niet minder door. Hij bedankt de autoriteiten van de „bestuurlijke hoofdstad” van Nederland, de aanwezige Nederlandse mede-ecologen - naar voorzichtige schatting zijn het er twee - en de pers. Vervolgens schalt hij met Frans enthousiasme door het eerbiedwaardige stadhuiszaaltje: „Zijn of niet zijn, dat is de vraag. En wij willen zijn”.

Het gezelschap stapt weer op de fiets; het is nog een lange weg van Den Haag naar Stockholm.

MILIEU AKTIECENTRUM NEDERLAND

HONDERD GULDEN EN TACHTIG CENT.

f100,80, de enige boodschap die het zuiveringschap Amstel- en Gooiland voor ons heeft, is betalen.

Voor het eerst sinds de aktie van het MILIEU AKTIECENTRUM NEDERLAND in 1976 begon, is de aanslag boven de honderd gulden gekomen. Juist nu, in een tijd dat er miljoenen aan belastinggelden uitgegeven worden om vergiftiging van grondwater, parken, rivieren en zelfs een hele wijk in Lekkerkerk ongedaan te maken.

De oude eis van het M.A.N. blijkt nog steeds bittere noodzaak:

- Stop eerst de vervuiling van de industrie, dan pas kunnen we verder!

Zelfs minister Ginjaar moet nu openlijk toegeven, dat de miljarden voor de zuiveringsinstallaties niet veel uithalen: Zelfs na zuivering is er van het water bijna geen drinkwater meer te maken.

Niet de gezinnen vervuilen zo erg, maar de industrie. Daar helpen geen dure installaties aan en ook geen milieubelasting. Stopzetten van de vergiftiging, dat is de enige remedie.

De andere eisen van het M.A.N. tegen de milieubelasting zijn ook nog steeds geldig:

- Het is onrechtvaardig om iedereen hetzelfde te laten betalen.

- Uitkeringtrekkers moeten vrijgesteld worden van de milieubelasting. Sinds vorig jaar is de wet iets veranderd. Iedereen kan een verzoek- of bezwaarschrift indienen. (Zie de achterkant van de aanslag).

Steeds meer weigeraars van '76 en '77 hebben een bezoek gehad van de deurwaarder. Vele anderen kregen een dwangbevel over de post via de gemeente. In beide gevallen zijn het officiële stukken die niets meer betekenen dan: U bent ons een bedrag schuldig en wilt u dat maar betalen. Het is NIET zo dat hierna meubeltjes of T.V. zomaar verkocht kunnen worden. Daarvoor zal de deurwaarder nog eerst langs moeten komen. Dat het zuiveringschap ook niet zo hard loopt, blijkt ook, want de eerste dwangbevelen zijn al in november 1978 binnen gekomen. Sinds die tijd is er echter niets meer gebeurd.

Het MILIEU AKTIECENTRUM NEDERLAND vraagt alle weigeraars zolang mogelijk door te gaan. Wij blijven doorwerken en nodigen u uit voor de openbare vergadering maandag 15 september om 20.00 uur in het Trefcentrum, Lindenlaan 52A (het houten gebouw tegenover de Heilige Geest kerk).

Tenslotte moeten we u opnieuw om financiële steun vragen. De kosten van de aktie zijn hoog. U kunt uw bijdrage storten op giro 121966 t.n.v. H.Lamers onder vermelding van Milieuaktie.

openbare vergadering

15 september om 20.00 uur
TREFCENTRUM
LINDENLAAN 52A

KONTAKTPERSONEN

Amstelveen: mevr. A. Hoopman, Oost. Halfgrond 249
 | hr. T. Voskuit, Tiber 98
 | hr. J. Wandeleer, Faustlaan 34
 mevr. J. Meyerhoven, Oost. Halfgrond 391
 Uithoorn: mevr. M. Booy, Schumanflat 57 22-2-79.
 Diemen: hr. W. Ket, Hartveldseweg 40
 Amsterdam: hr. H. Lamers, J.v.Stolbergstr.60

020-451747
 453288
 410739
 470168
 02975-62911
 020-903715
 020-826422*

RIJKSPOLITIE A S S E N

DISTRICTS INLICHTINGEN RECHERCHE

nummer: 405 / 80 datum : 14 oktober 1980

ACD

datum

Co

b.

d.

Aan: Het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheidsdienst,
t.a.v. Hoofd BOP,
's-Gravenhage.

Evaluatie:

Datum bericht: 2-10-1980

Bijlage(n): 2

Betreft: Aktie STROHALM

Op 2 oktober 1980 werd te Wijster op het terrein van de NV Vuilafvoer Maatschappij (VAM) door Minister-President van Agt een Huisvuilscheidingsfabriek in werking gesteld.

Bij de ingang van de feesttent werd aan iedereen een pamflet uitgereikt.

Bij nadere beschouwing bleek "Aktie Strohalm" achter dit pamflet te zitten.

Van de van "Aktie Strohalm" aanwezigen deelden twee personen bedoelde pamfletten uit, terwijl een derde op de achtergrond bleef

Als bijlage gaat hierbij:

1. Pamflet "Van ^{de} aardappelschil en het conservenblikje"
2. Een copie van enkele kranten-artikelen.

Einde.

● Premier Van Agt (rechts) en minister Ginjaar van Volksgezondheid en Milieuhygiëne (3e van rechts) krijgen tekst en uitleg bij de VAM in Wijster.

Recyclingfabriek gaat draaien op gas uit eigen vuilbulten

De nieuwe recyclingfabriek van de Vuil Afvoer Maatschappij (V.A.M.) in Wijster zal binnen een jaar op methaangas draaien, dat uit de aangrenzende vuilbulten wordt gewonnen. De hoeveelheid methaangas, die in de vuilbulten zit (geschat wordt enkele tientallen miljoenen kubieke meter op dit moment) is in elk geval voldoende om de huisvuilscheidingsfabriek tot en met het jaar 2000 op deze brandstof te laten draaien.

Dit maakte gisteren ir. R. F. Bruinsma, directeur recycling van de V.A.M., bekend bij de officiële opening van de recyclingfabriek door minister-president Van Agt. De V.A.M. onderzoekt nog de mogelijkheden om het methaangas ook voor andere doeleinden te gebruiken. Of de fabriek ook na 2000 op gewonnen methaangas kan draaien is nog een vraagteken. "Maar er komt natuurlijk steeds nieuw vuil bij, waarin het methaangas zich kan vormen," aldus de heer Oosthoek van de V.A.M.-milieuafdeling.

Wil een recyclingfabriek economisch verantwoord draaien, dan zal de produktie ruim 400.000 ton vuil per jaar moeten zijn, maakte waarnemend V.A.M.-hoofddirecteur ing. P. J. Houter duidelijk. De fabriek in Wijster heeft een jaarcapaciteit van 125.000 ton. Er wordt volgens ing. Houter dan ook alweer gedacht aan uitbreiding van de produktie.

Volgens directeur Bruinsma kan de investering van ruim f20 miljoen in Wijster binnen 5 jaar worden terugverdiend. "Maar dit project staat en valt wel met de afzet van de teruggewonnen producten." De afzet van het plastic vormt geen probleem. Daar heeft De Staatsmijnen (D.S.M.) belangstelling voor. Het blik wordt door

een onttinningsfabriek afgenomen en het organisch materiaal (33 procent van het gescheiden vuil) gebruikt de V.A.M. zelf voor compost. Het enige, wat volgens ir. Bruinsma niet goed wil, is de papierafzet (ongeveer 20 procent van het gescheiden vuil). Het gaat vooral om de kwaliteit van het teruggewonnen papier, waar volgens de heer Bruinsma de papierindustrie nog niet goed raad mee weet.

Actiepamfletten bij opening van recyclingfabriek

Twee milieugroepen, Aktie Strohalm en Alle Hens, hebben gisteren bij de officiële opening van de recyclingfabriek van de Vuil Afvoer Maatschappij (VAM) in Wijster pamfletten uitgedeeld. Daarin maken de milieugroepen duidelijk, dat zij deze grootschalige afvalverwerking afwijzen.

"Het deugt niet, het is te duur, om-slachtig, energievretend en het ontleemt weer een stukje verantwoordelijkheid aan de burgers, van wie velen best het afval thuis al willen scheiden," aldus Strohalm.

Alle Hens ondersteunt deze visie. "Wie goed wil composteren, stopt niet de hele stinkende giftige massa in een machine. Dat is omalachtig en gevaarlijk. Als je met "vers" huisvuil te doen hebt dat uren en dagen onderweg is, wordt composteren gevaarlijk vanwege infectieziekten," aldus Alle Hens die de fabriek ook "milieuvriendelijk" vindt.

Alle Hens wil dat het huisvuil in vlaszakken gescheiden bij de vervuiler wordt afgehaald. "Een vlaszak voor al het verteerbare huis-, tuin- en keukenafval, een vlaszak voor blik, papier en een voor het schone plasticafval," is volgens hen de beste oplossing.

1510842

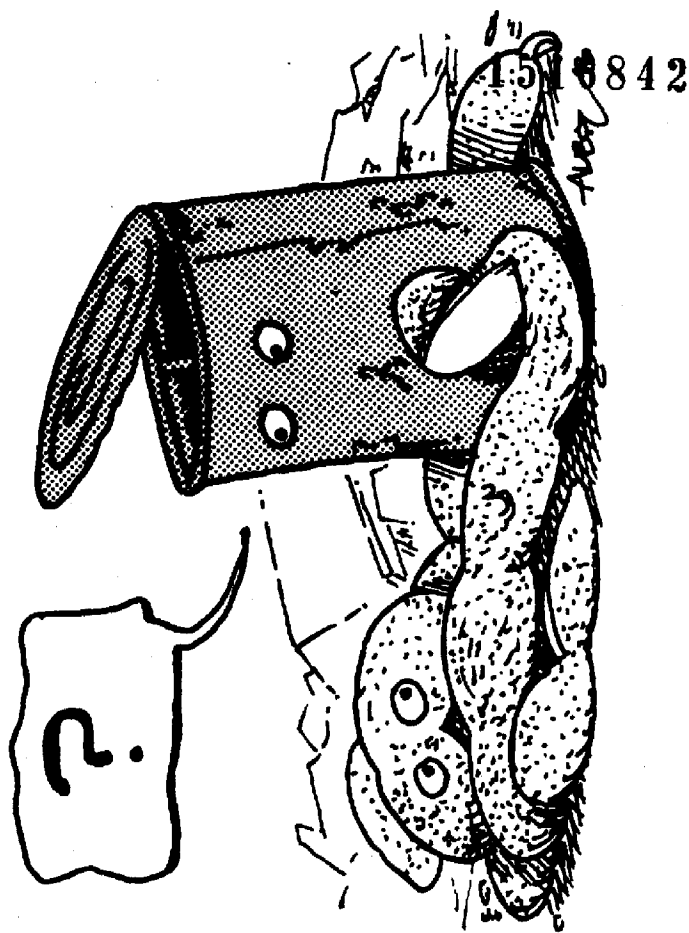
van de aardoppelschil en het conservenblikje.....

EKOLOGIE

EKOLOGIE is het nieuwe tijdschrift van Aktie Strohalm. Elk nummer geeft informatie over een bepaald thema, waarvan zowel de ecologische als de politieke aspecten aan de orde komen. EKOLOGIE volgt kritisch de actuele maatschappelijke ontwikkeling en het milieubeleid.

Het blad is uitgegeven in boekvorm en telt gemiddeld 64 pagina's, met foto's en illustraties.

EKOLOGIE

aktie strohalm

oudegracht 42. 3511 AR utrecht.

Ter gelegenheid van de officiële opening
van de huishuishoudingsinstallatie
V.A. Wijster, 2 oktober 1980

As: Vooruitgang? Wat weten de mensen van vooruitgang? De kwaliteit van de piepers holt achteruit. En van de rest.

Cb: Precies!

As: Maar wel halen ze hier in Drenthe energie uit ons, hoorde ik in de trein. Daar zijn ze hier juist zo trots op. Kijk ze vandaag eens glunderen! Totale energie, noemen ze dat, hoorde ik.

Cb: En wat doen ze met die energie?

As: Nou?

Cb: Al die machines hier aan de praat houden (als ze tenminste goed werken). En nog wat extra stroom overhouden.

As: Toch mooi?

Cb: Ach, dat overschot is misschien net genoeg om alle afvaltreinen te laten lopen. Maar het is al iets, al blijft het omslachtig. Eerst gooien ze ons bij elkaar, vervoeren ze ons een heel eind. En dan halen ze ons weer uit elkaar en vervoeren ons weer een heel eind.... Afval als jij had beter direkt en dichter bij gekomposteerd kunnen worden, denk ik zo.

As: En jij had beter gebruikt kunnen worden voor iets blijvends, in plaats van als wegwerpverpakking.

Cb: Precies. Ik schroom me rot.

As: Ze doen ook steeds gekker met glas, vertelde een fles mij in de trein. Vroeger werd zij wel tien, twintig jaar oud maar nu.... Moet je horen. Zij had om wijn gezeten. Was daarna kapotgegooid met een heleboel kollega's van haar. Toen was ze gesmolten en tot haar verbazing weer tot fles gemaakt. En toen hadden ze haar weer gevuld met....

Cb: Nou?

As: Met wijn! Ze had vele kilometers gereisd en zich bijna te barsten gelachen. Op de glasbak waar ze in was gegooid, stond een bordje: "Wees milieubewust, gebruik de glasbak". Je wordt er niet goed van.

Cb: Nou, dat is ongeveer wat met mij ook gebeurt. Straks kunnen ze niet meer overschakelen op verstandiger systemen want dan zeggen ze: denk aan de mensen die werken in Wijster, denk aan de mensen die het glas stukslaan en omsmelten. Dát zullen ze zeggen.

As: Ja, gek is dat. Straks moeten ze ziek blijven omdat anders hun dokters geen werk meer hebben!

Cb: Ja, en het zijn bovendien meestal machines die aan de praat moeten blijven omdat er veel geld ingestopt is.

As: De mensen begrijpen niks meer van de natuur, van natuurlijke kringlopen, van wat eigenlijk goed voor hen is.

Cb: Ja, de natuur wordt uitgeflakt. Vamdalen zijn het.

As: Wijnfles had een mooie uitdrukking: "Zo dom als een mens".

Cb: Ha, ha. Zo dom als een homo sapiens! Ha, ha, ha!

As: Wat betekent dat? Waarom lach je?

Cb: Laat maar. Een beetje ingewikkeld grapje.

As: Is het wel om te lachen?

Cb: Nee, je hebt gelijk. Het is diep, diep treurig.

Aardappelschil: Waar kom jij vandaan?

Conserverblikje: Uit Amersfoort. En jij?

As: Uit Zutphen. Leuk, hè, zo'n reisje naar Drenthe.

Cb: Ja, enig.

As: Ik kon alleen onderweg niet naar buiten kijken. De wagen had geen ramen.

Cb: Ik heb gezellig gebabbeld met een melkkanton.

As: Wat gaat er straks met ons gebeuren?

Cb: Ik heb horen zeggen dat we over een band gaan en geschud worden. We worden van elkaar gescheiden. Wind blaast het lichte spul weg, een magneet pakt het ijzer eruit, en mij ook. En zo verder.

As: En dan?

Cb: Ik word plat geslagen, denk ik. Dan ga ik later ergens anders de oven in om m'n tin af te staan en dat wordt dan weer voor een nieuw blikje gebruikt.

As: En ik?

Cb: Jij wordt, geloof ik, vermalen met ander afval en dan gekomposteerd.

As: Wat is dat?

Cb: Er wordt aarde van je gemaakt.

As: O, dat. Dat ben ik al zo vaak geweest. En dan?

Cb: Dan word je verkocht als aarde voor een plantsoen. Of als kompost voor een bloempot. Maar omdat je samen met ander afval hebt gezeten kan je besmet zijn geworden, vies zijn geworden, ja giftig, zodat ze je niet meer voor alles durven te gebruiken.

As: Klinkt niet zo slijm. En waar ga ik dan naar toe?

Cb: Kan overal heen zijn. Misschien wel terug naar Zutphen!

As: Nou, wel vreemd allemaal. Ik heb al heel wat meegemaakt in mijn lange leven, maar dit is wel heel vreemd. Die mensen hebben zeker niets anders te doen dan ons heen en weer vervoeren.

Cb: Ja, ze hebben vast energie teveel. En ze hebben de schillenman afgedankt.

As: O ja, vroeger werd ik altijd apart gehouden in de schillenemmer, met m'n soortgenootjes. En dan op de schillenwagen. We maakten maar hele kleine tochtjes.

Cb: Jij bent al heel wat geweest, hè?

As: Ja, Jonkie. Wortels, bonen, piepers, komkommer, rammanas. En nog veel meer. Meestal werd een deel van mij geschild of afgesneden en een ander deel - het grootste deel - gegeten. Dan kwamen we weer samen uit op de mesthoop: als schil meteen, als poep na een tijdje. Vaak ook gingen we als schil eerst nog varkens in en werden dan ook poep.

Cb: En dan?

As: Dan na een tijdje weer de moestuin in of het land op.

Cb: Nu gaat de poep het water in.

As: Waarom?

Cb: Ik denk omdat de mensen dat lekker vinden!

As: Ik vraag me wel eens af wat ze nu op het land doen.

Cb: O, dat weet ik wel. Ik zei toch al dat ze energie teveel hebben. Olie bijvoorbeeld. Nou, daarmee maken ze een spul dat ze op het land doen, in plaats van jou. Ze denken dat dat handiger is. Maar de bodem wordt er niet beter van.

As: Hoe heet dat spul?

Cb: Kunstmest. Daar wordt goed aan verdiend, zodat de schillenboer en de mesthoop konden verdwijnen. Het komt echt niet alleen omdat de mensen lui zijn geworden. Velen zouden het weer op de ouderwetse manier willen doen: schillen apart, metaal apart, papier apart, enz. Maar de leiders van de mensen zeggen: dat is geen vooruitgang.

21 AUG. 1980

10 OKT. 1980

VERENIGING MILIEUDEFENSIE

Bezoekadres: 2e Weteringplantsoen 9, Amsterdam. Tel. 020 - 221366
Corr.adres : Postbus 20050, 1000 HB Amsterdam, Postgiro 102000

B/686/WH

Amsterdam 15/08/'80

Aan alle wereldwinkels

- alle winkels, restaurants, bakkerijen, theeschenkerijen en consumentenkringen, aangesloten bij de ecologische verdeelcentra, incl. kookcursusgroepen van De Kleine Aarde
- alle organisaties, betrokken bij de actie voor een betere warenwet
- alle kerngroepen VMD, milieu- en huishoudengroepen VMD, milieufederaties en andere milieu(actie)groepen, vrouwenorganisaties, vormingscentra etc.etc.

Echte honger kennen wij in Nederland gelukkig niet meer. Integendeel, we leven in een luilekkerland - een welvaartsmaatschappij waarin we ons geen zorgen hoeven te maken over ons dagelijks voedsel. De rekken in onze winkels zijn goed gevuld en voortdurend worden nieuwe producten met een hoop tamtam op de markt gebracht, alsof we nog niet verzadigd zijn.

Echter, in veel opzichten is dit een schijnwelvaart. De manier waarop ons voedsel wordt geproduceerd gaat ten koste van onnodig veel grondstoffen en energie. Zelfs voedsel, waar in de derde wereld een schreeuwend tekort aan is, wordt in ons deel van de wereld verspild. Landbouwgronden in landen waar nog wel honger wordt geleden, worden opgeëist voor de productie van grondstoffen ten behoeve van onze lux consumptie. Gezonde landbouwproducten worden in toenemende mate verwerkt tot een eindeloze reeks kant-en-klaar-producten in weggevoerpakking, waarvan de kwaliteit vaak te wensen overlaat.

Natuurlijk, niet iedereen neemt met deze situatie genoegen. Er wordt op vele fronten gezocht naar alternatieven voor deze verspillende vorm van voedselproductie. Velen nemen zelf het initiatief en proberen door een verandering in hun eigen eetgewoonten te laten zien dat het ook wel degelijk anders kan.

Maar daarnaast raken steeds meer mensen die actief betrokken zijn in de 'alternatieve' voedselbeweging, de 'derde-wereld'-beweging en de milieubeweging ervan overtuigd dat veranderingen op grote schaal nodig zijn. Ook consumentenorganisaties die aanvankelijk alleen bezorgdheid toonden over de kwaliteit van het voedsel, geven nu te kennen dat er aan de totale voedselproductie iets niet deugt.

Een gezamenlijk optreden is nodig! De Vereniging Milieudefensie neemt het initiatief en organiseert onder het motto "Mond open, ogen dicht" vanaf oktober van dit jaar een grote landelijke actie, waaraan naar wij hopen veel groepen mee zullen doen. We willen met deze actie wijzen op de "onmondigheid" van de consument; er wordt te veel verondersteld dat de consument alles slikt, en de ogen sluit voor de enorme verspilling. Werkelijke medezeggenschap wordt aan consumenten niet gegund. Wij vinden dat de consument meer te vertellen moet krijgen over de manier waarop het voedsel wordt geproduceerd.

October - Voedselmaand !

Op 4 oktober start de actie met een landelijke publiciteitscampagne ter ondersteuning van plaatselijke activiteiten. In een aantal plaatsen in Nederland opereren kerngroepen van Milieudefensie en vele daarvan hebben al plannen klaar liggen voor het organiseren van markten, lezingen en discussiebijeenkomsten gedurende de maanden oktober en november. Door het actiesecretariaat in Amsterdam wordt in september een boekje uitgegeven met achtergrondinformatie, een affiche en eenvoudige info-stencils.

Nationale plakdag - 1 november !

Een tweede hoogtepunt is de "nationale plakdag". In zoveel mogelijk winkels worden op 1 november levensmiddelen die overbodig zijn en op onverantwoorde wijze worden geproduceerd, beplakt met een opvallend stickertje. Ook dan zal een landelijk georganiseerde publiciteitscampagne de actie ondersteunen. Deze actie is vooral bedoeld als publiciteitsstunt, om een keer boven het geschreeuw van de reclame uit te komen. Wij geloven dat zo'n actie veel kansen biedt om het grotere publiek onze ovattingen over de totale voedselproductie duidelijk te maken. Op die manier hopen wij een bewustwording tot stand te brengen dat er op een andere manier voedsel geproduceerd kan en moet worden.

Waarom schrijven wij U ?

Om een campagne als deze te laten slagen, is steun nodig in zoveel mogelijk plaatsen, en vanuit zoveel mogelijk invalshoeken. Daarom is deze brief verstuurd naar wereldwinkels, 'alternatieve' voedselgroepen, milieugroepen etc.etc. met het verzoek om steun. Ons streven is een verantwoorde voedselproductie ! Alleen als alle consumenten, die verontrust zijn, samenwerken, kan dit worden bereikt!

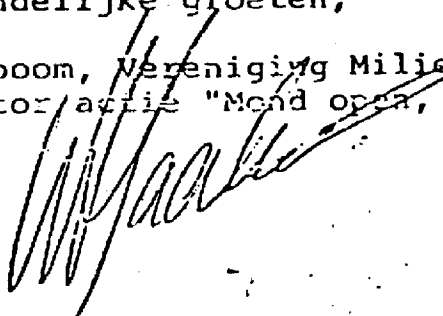
Als U in principe onze actie ondersteunt, als U daarover inlichtingen wenst en/of als U activiteiten wilt ondernemen in oktober/november laat dat ons dan weten - uiterlijk 10 september. Hiertoe is een deel formulier aan deze brief toegevoegd. Als U materiaal wilt bestellen, kunt U dat doen op het onderste gedeelte van dat formulier.

Retourneer dit, ingevuld, aan:

Vereniging Milieudefensie "Mond open, ogen dicht"
Antwoordnummer 8391 (geen postzegel dus) 1001 RA Amsterdam
(Voor telefonische inlichtingen 020-221366)

Met vriendelijke groeten,

Wim Haalboom, Vereniging Milieudefensie
coördinator actie "Mond open, ogen dicht"

Naam organisatie: _____
 contactpers: _____
 Adres: _____ Telefoon: _____
 Postcode: _____ Woonplaats: _____

- 1 Wil op de hoogte gehouden worden van de activiteiten in het kader van de campagne "Mond open, ogen dicht". ja/nee
- 2 Heeft plannen voor een plaatselijke voorlichtingscampagne in oktober. ja/nee
 Zo ja, welke? (Gebruik achterzijde van dit formulier)
- 3 Wil meedoen aan de nationale plakdag op 1 november. ja/nee
 Zo nee, waarom niet? (Achterzijde)
- 4 Geeft VMD toestemming de naam van deze organisatie te vermelden als sympatisant van de actie "Mond open". ja/nee
- 5 Op-/aanmerkingen en suggesties (Achterzijde s.v.p.)

Aktiemateriaal (inclusief porto):

Boekje "Mond open, ogen dicht" - achtergrondinformatie over de vergeten aspecten van de tegenwoordige voedselproductie; wat de gevolgen zijn voor de consument, de boeren, de derde wereld en het milieu..... 7,-

Affiche "Mond open, ogen dicht - meer zeggenschap over ons voedsel." 1,-

Infostencils, drie stuks; invloed van marketing en reclame op onze behoeften / verspilling / wat kunnen we zelf doen: voedings- en actietips gratis

Bestellingen van enkele exemplaren door overmaken van het benodigde bedrag op gironummer 102000 t.n.v. Vereniging Milieudefensie te Amsterdam o.v.v. bestelde titels en aantal.

Bij bestelling van meerdere exemplaren wordt aan groepen korting verleend. U kunt m.b.v. deze onderste strook alvast bestellen. Factuur en bestelling worden dan opgestuurd.

- ... ex. Boekje "Mond open, ogen dicht"
 ... ex. Affiche
 ... ex. x 3 infostencils (gratis, exclusief porto)

Naam: _____
 Adres: _____
 Postcode: _____ Woonplaats: _____

Mond open, ogen dicht

Milieudefensie schrijft aan critische consumenten

De manier waarop het voedsel wordt geproduceerd leidt tot enorme verspillingen bij de bewerking. Gigantische hoeveelheden grondstoffen, energie en voedsel gaan verloren. De consument slikt het wel?

Hier en daar zijn mensen op eigen houtje bezig te protesteren. MilieuDefensie wil de krachten bundelen. De onverantwoorde voedselproductie aan de kaak stellen. Zorgen dat er meer critische consumenten komen. En dat we als consumenten meer te vertellen krijgen over de productie.

MOND OPEN, OGEN DICHT

Met de actie 'Mond Open, Ogen Dicht' gaat de Vereniging MilieuDefensie aan de bel trekken om duidelijk te maken dat ons voedsel op onverantwoorde wijze wordt geproduceerd.

Wij stellen het systeem aan de kaak, waardoor het mogelijk is, dat steeds meer voedsel uit Derde Wereldlanden wordt geïmporteerd, en dient als grondstof voor onze luxe-consumptie.

We vinden het onaanvaardbaar dat gezonde landbouwproducten worden verwerkt tot dubieuze kant-en-klaar producten, gehuld in weggooiverpakking. We geloven dat er heel wat bespaard kan worden op het gebruik van energie en grondstoffen, en dat ten onrechte de consument vaak verantwoordelijk wordt gesteld voor deze verspilling.

"Mond open": omdat voedsel waarvan de kwaliteit ondoorzichtig is, door middel van uitgekienende reclame- en marketingtechnieken ons in de mond wordt gedrongen.

"Ogen dicht": omdat de gevolgen voor de bevolking in de Derde Wereld, voor de boeren, en voor het milieu, schuil gaan achter een wazige sluier van mooie praatjes.

We willen in de eerste plaats werken aan de bewustwording van consumenten en roepen daarbij de hulp in van zoveel mogelijk mensen die op plaatselijk niveau willen helpen om de informatie over dit onderwerp te verspreiden. In oktober/november van dit jaar beginnen we.

Daarnaast willen we er voor zorgen dat consumenten meer te vertellen krijgen over de manier waarop het voedsel wordt geproduceerd. Daartoe nemen wij actief deel aan de actie voor een betere warenwet, en proberen deze actie zoveel mogelijk onder de aandacht te brengen.

Bijna 1700 brieven zijn verstuurd naar wereldwinkels, alternatieve winkels en restaurantjes, milieugroepen, consumentenorganisaties, vrouwengroepen, vormingscentra etc. In deze brief wordt uitgelegd wat MilieuDefensie met de actie "Mond open, ogen dicht" wil bereiken, en hoe men daaraan kan deel nemen. MD wil laten merken dat wij als consumenten niet gevraagd hebben om voedsel wat tot stand komt ten koste van een hoop energie- en grondstoffenverspilling, en dat niemand volgens ons gediend is van voedsel waarvan de kwaliteit veel te wensen overlaat. "Velen", zo stellen wij in de brief "nemen zelf het initiatief en proberen door veranderingen in hun eetgewoonten te laten zien dat het ook wel degelijk anders kan. Steeds meer mensen die actief betrokken zijn in de 'alternatieve' voedselbeweging, de 'Derde Wereld' beweging en de milieubeweging zijn er van overtuigd dat veranderingen op grote schaal nodig zijn..."

"We willen met deze actie wijzen op de 'onmondigheid' van de consument; er wordt te veel verondersteld dat de consument alles slikt, en de ogen sluit voor de enorme verspilling. Werkelijke medezeggenschap wordt aan consumenten niet gegund. Wij vinden dat de consument meer te vertellen moet krijgen over de manier waarop het voedsel wordt geproduceerd."

Een groot aantal kerngroepen van MD is druk bezig met het organiseren van markten

en discussieronden, het benaderen van de plaatselijke pers en scholen. (Om een indruk te krijgen van deze activiteiten laten we in dit nummer van MilieuDefensie de plannen van een aantal groepen de revue passeren) In de brief kondigen we tevens de "nationaal plakdag" aan, die op 1 november zal plaats vinden.

In zoveel mogelijk winkels worden op 1 november levensmiddelen die overbodig zijn en op onverantwoorde wijze worden geproduceerd, beplakt met een opvallend stickerij (er komt een lijst met producten voor de deelnemers). Een landelijk georganiseerd publiciteitscampagne zal de actie ondersteunen. Deze actie is vooral bedoeld als publiciteitsstunt, om een keer boven het geschreeuw van de reclame uit te komen. Wij geloven dat zo'n actie veel kansen biedt om het grotere publiek onze opvattingen over de voedselproductie duidelijk te maken. Op die manier hopen wij dat mensen zich bewust worden dat er op een andere manier voedsel geproduceerd kan en moet worden.

Bij het plakken van de stickers is het mogelijk dat er boetes komen. Iemand die betrapt wordt op het plakken van dergelijke stickers kan aangeklaagd worden, wat een maximale boete van f 25,- betekent.

Bij het ter perse gaan van dit nummer op vier september waren reacties van 60 groepen binnen. 47 van hen verklaren dat hun naam door MilieuDefensie genoemd mag worden als sympatisant van de actie. Eenderde deel van hen gaf te kennen dat zij meedoet aan het plakken van stickers op 1 november. Een aantal had moeite met zo'n actie, bijvoorbeeld omdat men met een alternatief winkeltje toch al moeite heeft om het hoofd boven water te houden. Zij kunnen negatieve publiciteit natuurlijk slecht gebruiken.

Wie te kennen geeft/heeft gegeven, dat h/zij meedoet aan de stickeractie kan in de eerste week van oktober alle benodigde informatie in de bus verwachten. Inschrijving is nu nog mogelijk; stuur een kaartje naar:

"Mond open, ogen dicht - 1 november"
Antwoordnummer 8300, 7000 P.O. Box, Rotterdam.

Voedselacties in praktijk

Kerngroepen startklaar

Van de 34 VMD kerngroepen is ongeveer de helft vanaf het begin betrokken geweest bij de voorbereidingen voor het voedselproject.

Tijdens dit voorjaar is veel aandacht besteed aan de actie voor een betere Warenwet. Milieudefensie blijkt een belangrijke functie te vervullen bij het verspreiden en verzamelen van de briefkaarten en de verkoop van de actiekraan. Er worden persberichten verspreid, markten georganiseerd, en om het winkelend publiek te benaderen, kwamen kerngroepen met schitterende vondsten.

Van de 34 VMD kerngroepen is ongeveer de helft vanaf het begin betrokken geweest bij de voorbereidingen voor het voedselproject. Tijdens dit voorjaar is veel aandacht besteed aan de actie voor een betere Warenwet. Milieudefensie blijkt een belangrijke functie te vervullen bij het verspreiden en verzamelen van de briefkaarten en de verkoop van de actiekraan. Er worden persberichten verspreid, markten georganiseerd, en om het winkelend publiek te benaderen, kwamen kerngroepen met schitterende vondsten.

Happels verkopen bijvoorbeeld. Een grandioze verkooptruc. Een Happel is een kwartappel, verpakt in aluminiumfolie. Een Happel is een kwartje, vier stuks in de reclame 91 cent! Deze verkoopstunt -die in veel plaatsen in marktkramen werd uitgeprobeerd- sloeg enorm aan! Het bleek een schitterende vondst om alle dagse praktijken op een eenvoudige manier aan de kaak te stellen. We geven puntsgewijs een indruk van de plannen.

In Alphen a/d Rijn staat in de maand oktober de etalage van V & D ter beschikking van Milieudefensie. In Arnhem wordt op 1 en 2 november onder leiding van een speciaal daartoe aangetrokken actiecoördinator een grote manifestatie gehouden in 't Mispel Sacrum: lezingen over alles wat met voeding te maken heeft. De onderwerpen worden in een speciaal boekje aan het publiek uitgelegd, en behelzen zowel gezondheids- als economische aspecten van "voedsel". De kerngroep Alkemade heeft in mei, juni en augustus al een aantal dagen op de markt gestaan, onder andere op de plaatselijke 'braderie'. Op 2 oktober wordt er voor Milieudefensie-leden daar in de buurt een etentje gehouden, met aansluitend vertoning van diaserie, en discussie. Milieudefensie Delft nodigde in mei de plaatselijke wereldwinkel, consumentenkring, actiegroep Lekker Dier de Vegetariërsbond en anderen uit voor een gezamenlijk op te zetten markt. Op de kraam van Milieudefensie worden producten uitgesteld, afkomstig uit een gewone supermarkt. Aan de hand van deze voorbeeld-artikelen werd voorlichting gegeven over verspilling in de

voedselproductie. Om de aandacht voor de markt te trekken werden kleine advertenties in het plaatselijk blad gezet. Dit alles doen zij in oktober nog eens over. In Diemen is men bezig zelf limonade te brouwen met behulp van kleur- en smaakstoffen, om op een kraam te kunnen laten zien hoe het in de industrie gebeurt. Zij hebben uitgerekend dat éénmelkfles gemiddeld 31 melkpakken kan vervangen, en zijn van plan dat op 'n kraam aanschouwelijk te maken. In Doetinchem is een Groentekalender gemaakt -een affiche waarop te vinden is welke producten vers uit het seizoen te koop zijn ("Eén kropje sla in de winter kost in de kas evenveel energie als nodig is om negen liter water aan de kook te brengen. Voor één tomaat is dit zelfs vijftien liter! Dus..., verse groenten uit het seizoen") Een van de kerngroepen gaat voorzichtig experimenteren met onzichtbaar straattoneel. Ze laten één van de kerngroepen in-cognito tussen het publiek lopen, en deze moet een discussie aangaan met de wereldverbeteraars aan de andere kant van de kraam, om de drempelvrees bij het publiek weg te nemen. De kerngroep Nijmegen organiseert op 11 november een manifestatie, met muziek, toneel en theater. Zelf gaan de negen actievoerders "als fruit verkleed" voor aap lopen om de aandacht van het publiek te trekken. Ze zoeken verder contact met de Werkgroep Anti-Vivisectie-Nijmegen e.o. die ook juist op die dag een landelijke demonstratie/manifestatie organiseert in Nijmegen. In Groningen wordt tijdens de laatste week van oktober een deel van de Martinikerk afgehuurd, en zal de ruimte gevuld worden met stands over voedsel. Er is een grote tentoonstelling gemaakt van 25 vellen waarvan zeven handelen over de warenwet. Er worden rondleidingen georganiseerd voor groepen, ook scholieren. De leraren in Groningen worden op de hoogte gesteld. Verder worden ook dia-series vertoond, waaronder de zelfgemaakte op het gebied van bio-industrie.

BETERE WARENWET

De actie voor een betere Warenwet is inmiddels al een half jaar in volle gang.

Aanleiding voor de actie was de (al in 1963 voor het eerst) aangekondigde wijziging van deze belangrijke wet op voedingsgebied. Toen in december van het vorig jaar de voorgestelde wijziging openbaar werd gemaakt, bleek dat er weinig of niets verbeterd zou worden.

Hoogstens zouden consumenten nu gemakkelijker te weten kunnen komen dat er met het voedsel wordt gerommeld. Van een wezenlijke verbetering van de inspraakpositie van de consument was in het voorstel geen sprake. Producenten behielden de mogelijkheid, buiten de warenwet om zelf normen op te stellen voor hun eigen producten, waardoor de invloed van consumenten een lachertje is (zie MD april '80).

Voor een groot aantal organisaties dat actief is op voedingsgebied en dat nog enigszins hoopte dat de wijziging van de warenwet echt verbetering in de situatie zou brengen, was hiermee de maat vol. De actiegroep warenwet werd ruim een half jaar geleden opgericht, om te zorgen dat de nieuwe warenwet echt beter wordt dan de oude wet.

Het komende half jaar zal een publiciteitscampagne worden gehouden aan de hand van verschillende thema's.

October staat in het teken van de mogelijke rol van de warenwet bij het tegengaan van verspilling en milieuaantasting in de voedselproductie. (De actie van Milieudefensie loopt hiermee synchroon).

Wat er verder allemaal gaat gebeuren, kunt u lezen in een speciaal infobulletin dat voor deelnemende groepen wordt gemaakt. Wij houden u via MilieuDefensie eveneens op de hoogte.

De briefkaartenactie, die startte op 3 mei, verloopt nog traag, ongetwijfeld omdat tijdens de zomer weinig gebeurt op actiegebied. Er zijn 1500 briefkaarten binnen.

Maar we gaan door! Deze belangrijke wetswijziging op voedingsgebied mag niet onopgemerkt de Tweede Kamer passeren. Het nodige actiemateriaal kunt u via Milieudefensie bestellen.

GEMEENTEPOLITIE 's-Gravenhage**INLICHTINGDIENST**nummer: doss. 6/6290/1datum : 12 december 1980

ACD	1526203
datum	19 DEC 1980
Co	
b.	2
d.	—

Aan: Het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheidsdienst,
t.a.v. Hoofd BOP,
's-Gravenhage.

Evaluatie:	Datum bericht: 12 november 1980	Bijlage(n):
------------	---------------------------------	-------------

Betreft: Blokkade vuilverbrandingsinstallatie.

Bewoners van het Regentesse/Valkenboskwartier te 's-Gravenhage hebben op woensdag 12 november 1980, van 13.00 uur tot 16.00 uur, met auto's de toegangswegen geblokkeerd van de vuilverbrandingsovens aan de Gaslaan te 's-Gravenhage. De actie werd uitgevoerd, omdat de gemeente niet wil ingaan op de eis tot onmiddellijke stopzetting van de verbrandingsinstallatie. Uit een tijdens de blokkade uitgegeven pamflet blijkt, dat de actie werd georganiseerd door de werkgroep, "Milieu" van de bewonersorganisatie Regentesse/Valkenboskwartier. Het informatie adres van deze vereniging is Beeklaan 26 te 's-Gravenhage, telefoon 650002. Het bulletin vermeldt verder nog de eisen die aan de gemeenteraad zijn gesteld. (Bijlage 1)

De Stroomgroep Stop Kernenergie (SSK) Den Haag heeft zich blijkens een door hun uit gegeven pamflet solidair verklaard met de actie en staat achter de eisen. (Bijlage 2)

AAN ALLE MEDEWERKERS VAN HET GEMEENTELIJK INDUSTRIE TERREIN

Algelopen maand is het bedrijf waar U werkt in de publiciteit gekomen. Naast alle gifvonden is uit onderzoek van de Kema gebleken, dat er veel smerige rotzooi, zoals zoutzuur en andere onbekende gevaarlijke stoffen uit de pijp komen.

Naast de klachten die er zijn bij de medewerkers zoals hoesten, heeft de bevolking van Den Haag last van rode ogen en hoofdpijn. Klachten die door artsen zijn bevestigd. Op 4 nov. werd een informatie gifavond gehouden waar antwoord had moeten komen op onze vragen en eisen. De verantwoordelijke wethouders Nyquist, Blankesteyn en Roebroek waren hierbij aanwezig. Op die avond bleek er op geen enkele wijze met de wethouders te praten te zijn. De aanwezigen stapten massaal op tijdens de vergadering om zich te gaan beraden over verdere stappen.

Uw en onze gezondheid wordt bedreigd.

Wij vinden het ontoelaatbaar dat er midden in een grote stad een dergelijke vervuulende en zware industrie is gevestigd.

Onze eisen:

- Stopzetting van de vuilverbrandingsinstallatie totdat zodanige voorzieningen zijn getroffen dat overtreding van de vergunning niet meer plaatsvindt.
- De zware en vervuulende industrie moet van het gemeentelijk industrie terrein verwijderd worden, het terrein moet in de toekomst gebruikt gaan worden voor de stadsvernieuwing in de omliggende wijken.
- Er moet een uitvoerig medisch onderzoek verricht worden naar de mogelijke gevolgen van de gifvonden en de luchtverontreiniging.
- Er moet een vervangende speelruimte komen voor de kinderen aan de Gaslaan.

Vele instellingen (o.a. gezondheidszorg), bewonersorganisaties uit de hele stad en bewoners van verschillende wijken ondersteunen onze eisen.

oproep ondersteun onze eisen en akties van de komende week en in de toekomst.

Informatie adres : Werkgroep milieu van de bewonersorganisatie
Regentesse/Valkenbos

7 nov. 1980

Beeklaan 266

tel. 65.00.02

GEEN GIF IN ONZE STROOM!!!!

De mensen in de STROOMGROEP STOP KERNENERGIE Den Haag zijn solidair met deze aktie en stellen zich achter de eisen.

De gifvondsten en de gifverspreiding van de vuilverbranding vinden we gevaarlijk en onaanvaardbaar.

De slechte controle van het gemeentebestuur op het G.E. B. heeft deze "gifexplosie" tot gevolg.

Het gemeentebestuur is ook verantwoordelijk voor de produktie en verspreiding van radio aktief gif.

Via het EZH (elektriciteitsbedrijf zuid holland) heeft de gemeente Den Haag aandelen bij de kerncentrale Dodewaard. Het EZH is de grootste aandeelhouder van deze kerncentrale, die in handen is van het GKN (Gemeenschappelijke Kernenergiecentrale Nederland), een samenwerkingsverband van alle provinciale elektriciteitsmaatschappijen en van het GEB van Amsterdam.

Twee wethouders van Den Haag zijn kommissarissen van het EZH en beslissen mee over het al of niet stoppen van het aandeelhouderschap in de kerncentrale Dodewaard.

Het Haagse GEB koopt stroom via het EZH van de kerncentrale Dodewaard.

Ook werkt het zelf energie op bij de vuilverbranding.

Via onze elektriciteitsrekening betalen we zelf mee aan de atoomgifverspreiding en de gifverspreiding van de vuilverbranding.

Dit vinden wij onaanvaardbaar. Daarom moet er aktie gevoerd worden tegen de vuilverbranding, het gif, het GEB, het EZH en Dodewaard.

Kontaktadressen:

- Regentesselaan 236 tel. 454211
- Jacob Hopstr. 21 tel. 545321
- Pastoorswarande 84 tel. 642673

AURORA dd. 26 AUG. 1980

1. Stakingsoproep

Blijkens persberichten worden in de Rotterdamse haven pamfletten verspreid waarin opgeroepen wordt tot staking; zij is vooral gericht tegen de bonafide vakbonden. De stakingsbereidheid lijkt vooralsnog niet groot.
